

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 176 (3426)

СЕРЕДА, 22 вересня 2004 року

ФОТОФАКТ

Фото Олександра СЄРОГО (Укрінформ).

В Одесі голова облдержадміністрації Сергій Гриневецький вручив бойовий прапор особовому складу сьомої окремої механізованої бригади, що виконуватиме миротворчу місію в Республіці Ірак.

Першочергове завдання — реформування армії

Поки політики думають, що в цей історичний момент вигідніше заявляти про вступ до НАТО, військові продовжують працювати відповідно до планів, котрі ще ніхто не скасовував. Так, реформування Збройних сил України обговорили вчора в Києві військові представники України та НАТО. Делегацію альянсу очолив глава військового комітету НАТО генерал Гарольд Куят, вітчизняну — начальник Генштабу Збройних сил України Сергій Кириченко. У центрі переговорів — виконання робочого плану військового комітету Україна-НАТО, проект співробітництва на 2005 рік, наступна адаптація Збройних сил України до вимог альянсу, посилення громадського контролю над армією. Учора також представники НАТО відвідали авіаційний комплекс імені Антонова.

Імені Антоновичів

Міжнародна премія Фундації Омеляна та Тетяни Антоновичів — з тих премій, що тримаються на чесному й точному виборі пріоритетів. Свого часу премії удостоєно В. Брюховецького за відродження Києво-Могилянської академії. Саме тут учора вручено премії новим лауреатам — поету Д. Павличку й перекладачеві А. Содоморі. У церемонії взяв участь голова Фундації, засновник премії, людина-легенда, Омелян Антонович. Він презентував також два томи своїх «Спогадів». Пан Антонович підтримав проект реконструкції будівлі бакалаврської бібліотеки НаУКМА. Вонаноситиме ім'я Тетяни та Омеляна Антоновичів.

Хто не ризикує, той хату не будує

У селі Петрівка Миколаївського району заклали перший камінь на будівництві нового цегельного заводу. Його зводять на місці старого, який було повністю зруйновано в роки економічної кризи. Нова офіційна назва підприємства — ТОВ «Санта-Петрівка». Інвестиції в будівництво вклала одеська фірма «Санта». Загальна їх вартість становитиме майже п'ять мільйонів євро. Перші два мільйони гривень вже освоєно під час підготовчих робіт. За словами генерального директора ТОВ «Санта-Петрівка» Олександра Зелинського, першу продукцію планування одержати через рік. Потужність заводу становитиме 30 мільйонів штук цегли на рік. Можливо, виготовлятимуть на заводі й знамениту петрівську черепицю, яка й досі вкриває чимало будинків-красенів, зокрема й у Німеччині. А для Петрівки завод — це нові робочі місця. Сподіваються сільчани й на допомогу інвестора в продовженні робіт з газифікації.

Олена ІВАШКО.
Миколаївська область.

Житимемо на 17 гривень краще, якщо поталанить

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 21 вересня

Сесія ухвалила постанову провести у листопаді день уряду України (про стан виконання урядом вимог Конституції України та законів України щодо належного рівня та своєчасної виплати заробітної плати). Потім народні депутати розпочали обговорення проекту закону «Про затвердження прожиткового мінімуму на 2005 рік». У доповіді Міністра праці та соціальної політики Михайла Папієва, співдоповіді голови Комітету з питань соціальної політики та праці Василя Хари запропоновано такі параметри: базовий державний соціальний стандарт прожиткового мінімуму становить 382 грн., звідси для дітей віком до 6 років — 335 грн.; віком від 6 до 18 років — 422 грн.; працездатних осіб — 409 грн.; осіб, які втратили працездатність, — 300 грн.

Обговорення проекту закону спричинило гостру дискусію. Наводилися такі порівняння: цьогорічний прожитковий мінімум установлено в розмірі 365 грн., отже, наступного року уряд пропонує жити краще на 17 грн. Проект закону прийнято в першому читанні й направлено до профільного комітету для подальшої роботи над ним.

На сесії оголошено, що депутатські групи «Демократичні ініціативи» та «Народовладдя» поновлюють свою участь у парламентській більшості.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У НОМЕР

В інтернатах буде тепло

З обласного бюджету виділено 55 тис. гривень на підготовку інтернатів Буковини до зими, відшкодування пільгових пенсій, забезпечення виплат соціальних допомог і компенсацій. Голова облдержадміністрації Михайло Романів переконаний, що виділених коштів вистачить, щоб люди перезимували в теплі, **передає наш власний кореспондент Сергій СУЛИМА.**

Осінні новосілля

Нові квартири в Армянську отримали депортовані, черговики й пайовики. Новосілля справляють у перших 45-ти квартирах реконструйованого й по-сучасному обладнаного колишнього гуртожитку. Днями облаштують усю багатоповерхівку, й місто стане першим і єдиним у Криму, де буде повністю вирішено питання забезпечення кримських татар житлом.

За програмою уряду автономії тут активно поліпшують соціальну сферу, невдовзі закінчать реконструкцію лікарні, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

Після обжинків подешевшав хліб

На Черкащині оптово-відпускні та роздрібні ціни на печений хліб місцевого виробництва знизилися на 3-15 відсотків. Про це повідомило головне управління економіки облдержадміністрації. Зокрема, Уманський хлібокомбінат зменшив вартість кілограмового буханця з борошна першого ґатунку на 30 копійок. Замість 1 гривні 67 копійок покупці тепер платять 1 гривню 45 за паляничку. Ще дешевша хлібина (1,40 грн.) виготовлена з суміші борошна пшеничного та житнього.

Подешевшав український продукт номер один на Ватутінському хлібокомбінаті, у Кам'янському районі, в Ірклієві, у Каневі. Пекарі споживчої кооперації продають духмяні «цеглинки» не за 1,40, як раніше, а за 1,30 гривні, **повідомляє наш власний кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО.**

Я ВАМ ПИШУ...

Не дайте замерзнути

Із жахом чекаємо наближення зими. Річ у тім, що нас — учителів-пенсіонерів, залишили без тепла. Справну теплотрасу від котельні школи до нашого будинку перетворили на помийну яму. Три минулі роки ми не жили, а виживали. Взимку температура в нашому будинку була не вище семи градусів. Не раз звертались до районних та обласних чиновників, а допомоги — жодної.

Е. МИСЬКІВ, інвалід I групи, В. ФЕДОРІВ.
Мшана Городоцького району Львівської області.

СПОРТ

Понеділок — день щасливий!

Приємним для нас став перший день тижня на Параолімпіаді в Афінах. Українські атлети поклали до командної скарбнички одразу п'ять золотих і ще багато інших медалей. І тепер на рахунку збірної України — 15 медалей (шосте місце) — 6 золотих, 3 срібні та 6 бронзових. А лідирує команда Китаю — 15 золотих відзнак.

На знімку: чемпіонка Параолімпіади-2004 і рекордсменка світу з пауерліфтингу Лідія Соловйова.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото надане газетою «Факти».

Коротко про важливе

Учора

■ У Дніпропетровську відкрито VII Національний конгрес кардіологів. Конгрес триватиме до 24 вересня.

Сьогодні

■ У Посольстві Республіки Польща в Києві відбудеться засідання міжнародного «круглого столу» на тему «Енергетична безпека Польщі та України».

Завтра

■ У Києві (біля пам'ятника «Менора» у Бабиному Яру) відбудеться урочисте нагородження Праведників народів світу (це звання отримують люди, котрі, ризикуючи життям, рятували євреїв під час Другої світової війни). Дипломи та ордени Праведникам вручатиме Надзвичайний та Повноважний Посол Держави Ізраїль в Україні.

Вибори–2004

***

Центральна виборча комісія України зарахувала підписи, зібрані на підтримку кандидатів у Президенти України Олександра ОМЕЛЬЧЕНКА, Леоніда ЧЕРНОВЕЦЬКОГО та Василя ВОЛГИ, і дозволила їм продовжувати виборчу кампанію.

***

У Донецьку зникла довірена особа кандидата в Президенти Олександра МОРОЗА по виборчому округу № 60 (Харцизьк і Шахтарськ) Лариса Бондар.

***

Кандидат у Президенти Микола ГРАБАР заявив, що для посилення боротьби з корупцією в Україні необхідно запровадити вибори суддів населенням.

***

Сподівання на об'єднання деяких кандидатів на свою підтримку висловив на прес-конференції в Києві кандидат у Президенти Сергій КОМІСАРЕНКО.

***

Комітет виборців України оприлюднив результати моніторингу передвиборної ситуації в першій половині вересня 2004 року.

***

Кияни напередодні виборів найбільше симпатизують кандидатам у Президенти Вікторові ЮЩЕНКУ та Вікторові ЯНУКОВИЧУ. Такі результати опитування громадської думки Інституту трансформації суспільства.

За повідомленнями власних кореспондентів та інформагентств.

В Україні засіяно 4,3 мільйона гектарів озимих

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Житимемо на 17 гривень краще, якщо поталанить

Ранкове засідання 21 вересня

(Початок на 1-й стор.).

Народні депутати тепло привітали з днем народження свого колегу **Юрія Кармазіна**, побажали доброго здоров'я та успіхів у роботі.

На початку пленарного засідання із заявою виступив лідер «Нашої України», кандидат у Президенти Віктор Ющенко, який дав оцінку різним повідомленням у засобах масової інформації з приводу стану його здоров'я. У своїй емоційній заяві, звертаючись до народних депутатів, Віктор Ющенко сказав: «Подивіться на моє обличчя, почуйте мій голос, і ви переконаєтеся: те, що зі мною сталося, — не проблема їжі. Йдеться про українську політичну кухню, на якій замовляють вбивства».

Заява Віктора Ющенка викликала розуміння залу. На пропозицію фракції «Наша Україна» до порядку денного сесії було включено питання про створення тимчасової слідчої комісії з розслідування обставин у зв'язку з отруєнням кандидата у Президенти Віктора Ющенка. Постанову Верховної Ради про створення такої комісії із залученням до неї працівників Генеральної прокуратури та Міністерства охорони здоров'я прийнято 425 голосами народних депутатів.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Анатолій КАРАСЬ.

ЗАЯВА парламентської фракції Соціалістичної партії України з приводу посилення поліцейщини у політичному житті України

З наближенням президентських виборів в Україні посилюються кримінальні і силові методи політичної боротьби влади з опозицією. Теракт на Троєщинському ринку Києва правоохоронні органи з дивовижною оперативністю списали на політичні сили, які протистоять правлячому режиму, що дуже нагадує ситуацію з провокацією в жовтні 1999 року проти лідера соціалістів у Кривому Розі. В ряді областей правоохоронці вдаються до залякування і переслідування довірених осіб і агітаторів за кандидатів у Президенти від опозиції. Як надзвичайно серйозний сигнал до розгортання фізичних методів боротьби з конкурентами на виборах за президентський пост сприймаються провокації проти них у Криму і на Херсонщині. Тривожить масова видача міліцією так званих паспортів прикриття, яка засвідчує про підготовку до спецоперацій проти політичних конкурентів нинішнього режиму, а також призначення на одну з провідних посад в СБУ представника олігархічних кланів Сацюка. Місцеві органи влади за розпорядженням з Банкової вилучають опозиційну пресу з місць громадського користування, залякують і збирають не дозволені законом дані про передплатників газет «Сільські вісті», «Вечерние вести», «Товариш».

Влада на місцях створює атмосферу безвиході і мобілізує весь адмінресурс на перемогу на виборах свого кандидата, не виключаючи силовий варіант. Новим проявом ополіцейщення виборчого процесу стала так звана заява Генпрокурора, Голови СБУ та Міністра внутрішніх справ з бездоказовими, наклепницькими звинуваченнями на адресу опозиційних сил і не засновані на законі попередженнями. Створюється враження, що влада готується до запровадження надзвичайного стану в країні. Президентська вертикаль свідомо йде на порушення Конституції і відповідних законів, втягуючи правоохоронні органи у внутрішньополітичну боротьбу, використовує їх як інструмент залякування, насаджування страху в суспільстві, повторення виборів у Мукачевому у всеукраїнському масштабі. Все це йде врозріз з визначенням Конституцією демократичним, плюралістичним статусом Української держави і спрямоване на прямий тиск на виборців, відторгнення України від демократичної світової спільноти.

Фракція Соціалістичної партії України вимагає невідкладного обговорення ситуації з ополіцейщенням і підготовкою до силового варіанта виборчої кампанії на сесії Верховної Ради, звіту Генпрокурора, Голови СБУ і Міністра внутрішніх справ з поясненням мотивів, які змушують їх йти на порушення Конституції і законодавства, що визначає їхній статус. Ми вимагаємо також поставити на обговорення звіт тимчасової слідчої комісії з розслідування убивств Георгія Гонгадзе, Ігоря Александрова та інших резонансних злочинів, у яких задіяні вищі посадові особи держави. Це необхідно для того, щоб суспільство усвідомило небезпеку скочування влади до кримінальних методів політичної боротьби, не допустити криміналізації виборчого процесу і посилення тоталітарних тенденцій у політичному житті.

Депутати-соціалісти вважають за необхідне створити Тимчасову спеціальну комісію Верховної Ради України для розслідування обставин, що спричинила підтасовку результатів призначення на керівні посади в окружних виборчих комісіях та для розгляду інших порушень виборчого законодавства під час нинішньої кампанії. Закликаємо Верховну Раду України використати свій демократичний і законодавчий потенціал для проведення чесних і прозорих президентських виборів, запобігання посиленню поліцейських і кримінальних методів політичної боротьби, утвердження принципів демократії і свободи в українському суспільстві.

Заступник керівника фракції Іван БОКИЙ.

ЗВОРОТНИЙ ЗВ'ЯЗОК

Хто вкрав тридцять п'ять хвилин?

Держкомнацміграції України розповсюдив заяву, у якій висловлено занепокоєння щодо скорочення Одеською держтелерадіокомпанією обсягів ефірного часу телепрограм болгарською, молдовською та гагаузькою мовами (з 50 хвилин до 15). Крім того, ці передачі транслюються каналами, сигнали яких не виходять за межі Одеси, тоді як саме в області 40 відсотків населення становлять представники національних меншин. Комітет вважає це порушенням законів України та міжнародних правових актів, тому Національна рада з питань телебачення і радіомовлення має вжити невідкладних заходів і повернути вкрадений ефірний час одеським болгарам, молдованам та гагаузам. «ГУ» звернувся за коментарем до нацради. Але там ще вчора заяву Держкомнацміграції офіційно не отримали, тому від коментарів утрималися. Але якщо заява надійде, справу буде вивчено: чи тут порушено умови ліцензії, чи сталося щось інше, — заявили нам у прес-центрі нацради.

Вл. інф.

ПОДРОБИЦІ

Здоров'я не варте політики...

Проект постанови ВР про створення тимчасової слідчої комісії зі з'ясування обставин отруєння лідера блоку «Наша Україна», кандидата в Президенти Віктора Ющенка внесено до Верховної Ради. Це логічний відгомін подій довкола одного з лідерів президентських перегонів, що сталися днями. Нагадаємо, Віктор Ющенко змушений був раптово перервати свої передвиборні поїздки регіонами України через несподіване погіршення стану здоров'я. Австрійські ескулапи встановили отруєння речовинами, що не можуть міститися в продуктах харчування. Такий вердикт дав підстави депутатам з «Нашої України» припуститися думки про навмисне отруєння їхнього лідера.

Політичні однодумці В. Ющенка висловили впевненість, що з огляду на потребу встановлення істини в цій делікатній справі слідчу комісію ВР таки буде створено. Глава парламенту Володимир Литвин зауважив, що з цим інцидентом слід розібратися спокійно, аби не завдати шкоди ані лідеру «Нашої України», ані державі загалом. «Політична боротьба не варта здоров'я», — зауважив керівник найвищого законодавчого органу держави. Він доручив парламентським структурам підготувати відповідні запити до правоохоронних органів і Міністерства охорони здоров'я.

Генеральна прокуратура, за словами її речника, здійснює перевірку факту інциденту на підставі публічної заяви Олександра Зінченка — керівника виборчого штабу Віктора Ющенка. Головний штабіст ющенківців вважає, що вірогідне отруєння є спробою замаху на кандидата в Президенти. Прокурорське відомство чекає від О. Зінченка матеріалів на підтвердження його версії, а відтак, визначатиметься із порушенням відповідної кримінальної справи.

Анатолій БЕНЬ.

Негідна справа «переписувачів» історії

У КОМІТЕТАХ ВР

Така думка пролунала під час проведених Комітетом Верховної Ради у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів слухань про необхідність правдивого висвітлення новітньої вітчизняної історії та подій Великої Вітчизняної війни.

Як зазначив голова комітету Петро Цибенко, «історія є своєрідним заповітом предків наступним поколінням, уроком на майбутнє». Саме тому слід дотримуватися священних традицій українського народу — зберігати пам'ять про захисників Вітчизни.

На жаль, в останні роки під гаслом необхідності відновлення історичної справедливості розгорнулася кампанія з «переписування» історії України. «Новатори» від науки і політики на догоду сучасній політичній кон'юнктурі й зарубіжним радникам-консультантам довільно тлумачать історичні події, грубо перекручують істину, переконані учасники слухань. Замовчується або відкидається вирішальний внесок Радянського Союзу в перемогу над фашизмом та її історичне значення.

Водночас без достатніх аргументів, часто всупереч історичній правді, широко висвітлюється діяльність Організації українських націоналістів та її озброєних формувань — Української повстанської армії. Такий підхід не має нічого спільного з принципами наукової та історичної правди, — відзначили учасники слухань.

Тож у прийнятих рекомендаціях Міністерству освіти і науки, профільним науковим установам зокрема зазначено: «З метою об'єктивного висвітлення вітчизняної історії, подій Великої Вітчизняної війни внести відповідні зміни до навчальних програм загальноосвітніх шкіл та спеціальних навчальних закладів. Оголосити конкурс на кращі підручники з історії, залучивши до їх підготовки вітчизняних фахівців».

Учасники слухань звернулися також до керівництва держави, працівників освіти і засобів масової інформації з проханням пропагувати справжню, а не перекручену правду про вітчизняну історію, про життя старшого покоління.

Анатолій ПІСКАР.

ФОТОФАКТ

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

У Чернігові урочисто відкрито реконструйований міст через Десну. Тепер відстань від обласного центру до Києва скоротилася майже на 10 кілометрів.

На знімку: керівники області, міста та будівельники першими пройшлися оновленим мостом.

Колектив Міністерства фінансів України висловлює щирі співчуття заступникові Міністра фінансів України Цоколу Сергію Леонідовичу з приводу смерті його матері —

ЦОКОЛ Ольги Павлівни.

А грошей так і не знайшли

КРИМІНАЛ

Ця обшита фанерою старенька хатина у невеличкому селі Заріцьк Рівненського району разом зі своїми літніми господарями — подружжям Біруків — переживала сумні та радісні події. Тепер про них нагадує лише фотографія на стіні, на якій Віталій Тихонович з Ганною Михайлівною молоді, щасливі, усміхнені...

Фото Юрія ПОПОВИЧА.

Під час слідчого експерименту.

«Наводчик»

Облупленими від часу і негоди віконницями спостерігала стара хата за тим, як немічне подружжя, збираючись з останніми силами, господарює на своєму обійсті... Але, хоч як старалися, самотужки впоратися з городом не могли — літа давалися взнаки: за рік-два Ганна Михайлівна та Віталій Тихонович Біруки святкували б вісімдесятиріччя. Тому наймали собі помічників.

Один з таких помічників — місцевий тринадцятирічний підліток, допомагаючи за гроші копати Бірукам картоплю, уважно прислухався до розмови дорослих. Почув, що старенькі нібито продали корову, яку вже не мали сил тримати.

«Це ж, мабуть, добрі гроші за неї взяли», — розмірковував хлопець, а потім поділився «інформацією» із 24-річним парубком Віталієм. Ця думка так міцно засіла в голові підлітка, що він запропонував тому пограбувати стареньких. Віталій не захотів зв'язуватися з дитиною, відмахнувся від того, наче від набридливої мухи...

Але слова юного «наводчика» згадав під час чергової гулянки, розповів про почуте своєму приятелю Павлу. Обом потрібні були гроші, адже «підчепили» двох розкішних дівиць, які любили випити.

Почорніла від суму старенька хата

Того дня Біруки дуже стомилися: доглядали худобу, перебирали картоплю... Полягали спати рано, бо наступного дня збиралися зірвати яблука та горіхи, що вродили цьогоріч дуже рясно.

Тим часом одурманені горілкою Віталій та Павло мотоциклом доїхали до села Заріцьк. Мотоцикл залишили неподалік, щоб він, бува, не сполохав місцевих жителів, а відтак не привернув уваги до чужаків.

Ось і хатина Біруків. Злочинці натягнули на голови панчохи, щоб їх не впізнали. Хиткі дерев'яні двері, на яких і замка немає, не витримали натиску молодиків. Гуркіт вибитих дверей розбудив Ганну Михайлівну. Один із грабіжників ударив її по голові. Жінка впала. Злочинці без особливих зусиль зв'язали її, почали вимагати грошей, яких, як пізніше з'ясувалося, у Біруків не було. Катували, били стареньку по-звірячому, а потім Віталій убив її ножем.

Грабіжники довго катували і колишнього фронтовика. Особливо лютував Павло, він і скропив хатину невинною кров'ю. А старенька оселя безпорадно «дивилася», як убивали її господарів.

Оплакували гуртом

Ще довго лютували вбивці в убогій хатині — шматували все, що потрапляло під руки. А грошей так і не знайшли. Не погребували сімейними реліквіями Біруків: бойовими та ювілейними нагородами Віталія Тихоновича, двома скромними весільними каблучками із жовтого металу. З цим і поїхали злочинці до свого села...

Треба віддати належне слідчо-оперативній групі на чолі з виконуючим обов'язки начальника управління МВСУ в Рівненській області полковником міліції Федором Борняком: через пвдоби виснажливої праці вона вийшла на слід підозрюваних. Спочатку затримали Віталія, згодом — Павла, який мав намір втікати до Білорусі.

Біруків ховали всім невеличким селом. В один день. Їх оплакували доньки, онуки, односельці. Прощально хитали рясними гілками яблуні, сумно дивилася віконницями услід Бірукам їх старенька хатина...

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Понеділок — день щасливий!

(Початок на 1-й стор.).

До своєї «бронзи» у фехтуванні на рапірах «золото» у змаганнях шпажистів додав Андрій Комар. Чемпіоном ігор стала Лідія Соловйова (пауерліфтінг) та ще й зі світовим та параолімпійським рекордами (105 кг).

Штовхальник ядра Олександр Дорошенко — чемпіон, Олександр Драга був третім на дистанції 1 500 м.

Але найвагоміший внесок змагального дня на рахунку плавців. Олександр Мащенко фінішував першим на дистанції 100 м брасом (СБ-11), а чемпіон першого дня Віктор Смирнов здобув тут срібло. На такій само дистанції (СБ-12) тріумфував Дмитро Алексєєв, на честь якого пролунав Гімн України. А поряд із ним на третій сходинці п'єдесталу стояв Дмитро Кузьмін. Нарешті, у цій само категорії атлетів брасистка Юлія Волкова виграла бронзову медаль на дистанції 100 м.

Віктор СТАНКЕВИЧ.

Лише результати

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 7-й тур. 20 вересня.

«Дніпро» — «Динамо». 1:2. 15 000. **Голи:** Венглинський, 80 — Клебер, 49, 65.

«Металург» Д — «Іллічівець». 2:1. 3 100. Мендоса, 49, Олексієнко, 60 — Мальцев, 36.

Турнірне становище: «Шахтар» — 21 очко, «Динамо», «Металург» Д — по 16, «Волинь» — 12, «Металіст» —11, «Дніпро» — 10, «Кривбас», «Арсенал» — по 9, «Іллічівець», «Закарпаття» — по 8, «Чорноморець» —7, «Ворскла-Нафтогаз», «Оболонь» — по 6, «Металург» Зп — 5, «Таврія», «Борисфен» — по 3.

Виходять на арену силачі

РЕПОРТАЖ

Цього року обласна спартакіада серед сільських рад на Кубок голови Полтавської обласної ради відбулася у Зінькові. І не випадково. Чотирьохсотлітнє місто над рікою Ташань святкує ювілей. Зіньківчани відзначають цю історичну дату і фінальними змаганнями сільських спортсменів.

Почесний житель Зінькова голова обласної ради Володимир Гришко, зокрема, сказав:

— Уже вчетверте ми проводимо спартакіаду сільських спортсменів. Майже п'ятдесят тисяч спортсменів вийшли на старти цих почесних змагань. Одинадцять дитячо-юнацьких спортивних шкіл допомагали шліфувати спортивну майстерність.

Піднялися вгору прапори. Запалав вогонь спартакіади. Зачаровували глядачів своєю майстерністю виступи юних талантів із відділення спортивних танців ДЮСШ при обласній раді «Колос». Загалом концертні виступи майже не припинялися протягом усіх змагань. Дарували приємний відпочинок присутнім, створювали атмосферу святковості учасники художньої самодіяльності Зіньківського районного будинку культури, який очолює Тамара Дощенко. Заслужили вдячність глядачів переможці районного конкурсу юних талантів Олександр Криштопа та Аліна Пінчук, солісти Людмила Кіріяк, Лариса Лелеко, Роман Северин...

Змагання відбувалися одразу на кількох майданчиках. Спортсмени виборювали першість із гирьового спорту, пауерліфтингу, армспорту, перетягування линви, з бігу на різні дистанції, велоспорту, боротьби.

— Зібрати команду на обласні змагання — непроста справа, — каже голова Чорнухинської районної ради товариства «Колос» Микола Сагань. Але, — погодився він, — це дуже потрібно.

... Коли Світлана Іванівна Шкурко із Мачух Полтавського району збиралася на спартакіаду, менший син Сашко крутився біля неї і промовляв жартома: «Мамо, без медалі не вертайся...»

На такі змагання вона, домогосподарка, вирушала вперше. Запросив її до команди сільський голова Валерій Білокінь. Вона погодилася. Жарт жартом, а прохання сина немов додавало їй сил на змаганнях. І їхня команда піднялася на другу призову сходинку з перетягування линви.

... Медалі, буклети, грамоти. А жінки ще в подарунок одержали теплі ковдри. Тож приємно, напевно, Сашкові буде під нею спати...

Переможців на спартакіаді було дуже багато. Бо визначали їх в особистому і командному заліку, серед чоловіків та серед жінок, у різних вікових категоріях. А загальнокомандну перемогу здобули спортсмени Полтавського району. На другу сходинку піднялася команда Гадяцького району. На третьому місці — кобеляцькі спортсмени.

Та найголовнішим результатом цих змагань було те, що фізкультурно-оздоровча робота в селах області одержала новий поштовх і в спорт прийшло багато нових людей.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

На знімках: голова обласної ради Володимир Гришко з командою-переможницею з Полтавського району; велосипедну гонку виграв Сергій Котенко з Хорола; Катерина Ваніна за 5 хвилин підняла 16-кілограмову гирю 131 раз і стала переможницею у своїй ваговій категорії.

Фото Валерія ЧЕРКАСА.

ВІСТІ З РЕГІОНІВ

Чернівці

Буковинські енергетики залишили сотні людей без електроприладів

Нещодавно в Чернівцях на вулиці Ентузіастів у кількох будинках та магазинах несподівано напруга в мережі підскочила зі звичайних 220 до 360 вольтів. Майже в усіх квартирах (близько 2000) вийшли з ладу увімкнені до мережі електроприлади: холодильники, телевізори, комп'ютери, магнітофони, телефони тощо.

Завдано шкоди на десятки тисяч гривень. Причина стихійного лиха у виконанні чернівецьких електриків, за словами осіб від обленерго, — несподіване підвищення напруги на підстанції «Арсенал», що біля заводу «Кварц». Поки що електрики не в змозі пояснити, як замість «нуля» з'явилася додаткова «фаза». Скаржаться на старе обладнання. Спеціально створена комісія з'ясовує причини аварії і поквартирно переписує згорілі прилади, кажуть, начебто повернуть гроші. Щоправда, лише після того, як фахівці підтвердять, що згоріли прилади через підвищення напруги. Мешканці потерпілих будинків не надто вірять у ці обіцянки, бо важко пригадати прецедент, коли електропостачальні організації визнали б свою провину і повернули кошти.

Адже й досі між приватними споживачами та обленерго нема жодних угод, які визначали б міру відповідальності сторін. Електрики добре знають, що споживач мусить їм платити. А ось коли платити повинні вони, їх не зможе примусити навіть суд. Поки що потерпілі написали відповідні заяви у мерію, міськРЕМ, інші установи. У разі, якщо їм гроші не повернуть, звертатимуться до суду.

Невдовзі без світла були мешканці вулиць Комарова, Головної, Південно-Кільцевої, бульвару Героїв Сталінграда, Івасюка та інших, прилеглих до місця аварії. Без струму на дві години залишився пологовий будинок № 2.

Сергій СУЛИМА.

На знімку: чернівецькі електромережі австрійської доби ніяк не адаптуються до холодильників та сучасних електриків.

Сімферополь

Газифікують Керченський півострів

Цієї зими потеплішає у майже двох тисячах сільських будинків півострова. Новий багатокілометровий газопровід від Східно-Казантипського родовища на шельфі Азовського моря закінчує споруджувати за власний кошт ДАТ «Чорноморнафтогаз». Райдержадміністрація оплатила лише проектні й земляні роботи.

Три гілки труб вже прокладають до сіл Чистопілля й Красногвардійське та селища Багерове. Водночас будують і газорозподільні підстанції.

За два роки реалізації укладеного між «Чорноморнафтогазом» й Ленінською райдержадміністрацією договору про соціально-економічний розвиток регіону в його економіку й для вирішення актуальних соціальних проблем населення газовидобувна компанія вклала понад 1,5 млн. грн. Це дало змогу забезпечити паливом об'єкти охорони здоров'я, освіти, зняти чимало проблем з опаленням помешкань селян.

Спеціалісти видобутку газу підтвердили свою готовність забезпечити блакитним паливом не лише Ленінський район, Керч та споживачів інших регіонів півострова. Запаси нових родовищ на шельфі Азовського й Чорного морів незабаром дадуть можливість обігріти й області Південної України.

Віктор ХОМЕНКО.

Дніпропетровськ

Оновили і відкрили

У Царичанці на Дніпропетровщині відкрито оновлений районний вузол зв'язку. Ця подія стала справжнім святом не тільки для поштовиків району. Адже відтепер тут усе сучасне. Як каже директор Дніпропетровської дирекції «Укрпошти» Таїсія Замкова, реконструкція й капітальний ремонт районного вузла зв'язку — це лише акорд перемін на краще, які відбулися в Царичанці з нагоди 400-річчя її заснування. За це зв'язківці вдячні місцевій владі, котра допомогла їм з коштами.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

SOS!

Збирали — втішалися, скуштували — залякалися

Кількість потерпілих від цьогорічного тихого полювання на Рівненщині добігає сорока чоловік. Серед них навіть дворічна дівчинка, яка скуштувала цього зовсім недитячого продукту. Життя чотирьох людей лікарям врятувати не вдалося. Як парадокс сприймається факт, що серед тих, хто отруївся грибами, переважно мешканці нелісних південних районів області. Поліщуки, які виросли серед лісу, перебірливіші щодо дарів природи.

Олександра ЮРКОВА.

То берег лівий треба їм, то берег правий...

28 вересня в порту «Деріндже» (Туреччина) відбудеться введення першої черги турецько-українського залізничного поромного терміналу. За словами прес-секретаря Асоціації судновласників України Олександра Федорова, вартість проекту становить 3 млн. дол., термін його окупності — 5—6 років.

Потужність першої черги терміналу розрахована на транспортування 90 залізничних вагонів. Значну частину будівельно-монтажних робіт під час спорудження залізничної частини комплексу виконано силами українських організацій, а береговий стикувальний міст виготовлено на Херсонському суднобудівному заводі. У 2005—2006 роках передбачається введення в дію ще трьох комплексів з перевалки із спеціалізованого залізничного рухомого складу зерна, міндобрив і перекачування зрідженого газу.

За словами О. Федорова, запуск цього проекту прискорено завдяки інтересу до нього з боку інвесторів на 73-й Міжнародній виставці-ярмарку в Ізмірі (Туреччина), що відбулася 26 серпня — 5 вересня цього року. Генеральний розпорядник національної експозиції України — Державний інформаційно-аналітичний центр «Держзовнішінформ». У виставці взяли участь 14 українських підприємств, зокрема, ВАТ «Дніпрошина», «Дрогобицький завод автомобільних кранів» (м. Дрогобич Львівської області), ЗАТ «Завод тонкого органічного синтезу «Барва».

Згідно з даними Міждержавної українсько-турецької комісії з питань торговоекономічного співробітництва, за обсягами товарообігу за 2003 рік Туреччина входить до першої десятки країн — торгових партнерів України.

Вл. інф.

ФОТОФАКТ

На Черкащині пройшла всеукраїнська науково-практична конференція «День кукурудзи». Основною темою дискусій було створення системи вітчизняного насінництва, яка унеможливила б використання неякісного посівного матеріалу. Учасники семінару побували на полях СТОВ «Зоря—Маїс—Насіння», Інституту агропромислового виробництва. Там урожайність кукурудзи сягає 100—120 центнерів з гектара.

На знімку: учасники конференції академіки Академії аграрних наук Борис Дзюбецький, В'ячеслав Соколов, Михайло Бащенко, Віктор Кириченко.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Ловися, монетко, велика й мала

У знаменитому Воронцовському парку звернула увагу на групу хлопчаків біля одного з озер. За допомогою нехитрих пристосувань вони щось виловлювали з дна.

— Яку ж ви отут рибу ловите? — поцікавилась я.

Але замість відповіді мені продемонстрували здобич. На магніт, прив'язаний до мотузки, прилипло кілька монеток. Гроші в озеро кидають численні туристи, сподіваючись повернутися в ці місця. А хлопчиська використовують момент.

— За день до шести гривень на кожного виходить, —каже один із хлопців.

З'ясувалося, що юні «рибалки» живуть у Гаспрі, а щодень після школи, пройшовши кілька кілометрів, приходять до озер Воронцовського парку. Їх ніхто не проганяє. Мало того, хлопці вже й самі стали місцевою визначною пам'яткою. Жалісливі туристи намагаються всунути їм хто цукерку, хто гроші. На мою пропозицію взяти 50 копійок, хлопець відповів відмовою: «Ми ж не жебраки якісь». Отакий вид курортного бізнесу освоїли юні, але горді кримчани.

Олена ІВАШКО.

СУСПІЛЬСТВО

Ігор ШУРМА: «Схиляю голову перед патріотизмом, але категорично проти ура-патріотів»

ХТО Є ХТО

Із досьє «ГУ»

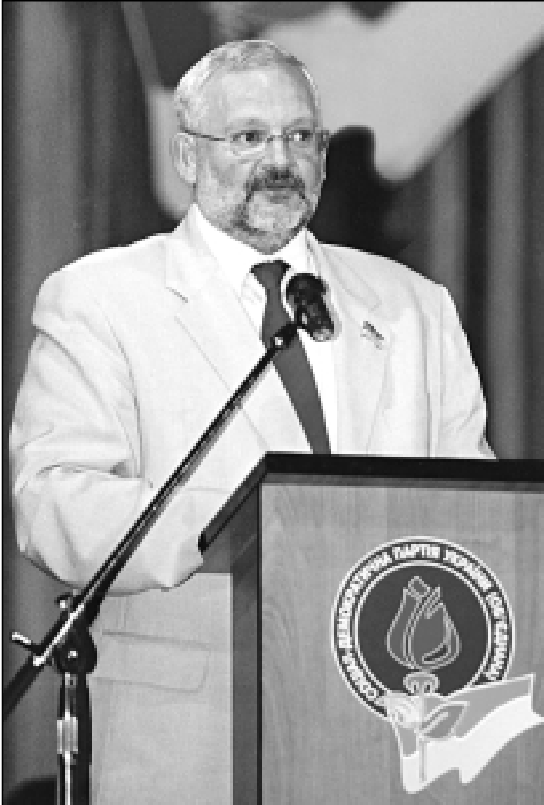
Секретар Львівського обкому Соціал-демократичної партії України (об'єднаної) Ігор ШУРМА потрапив до Верховної Ради після того, як деякі списковики від СДПУ (о) пішли з парламенту працювати в уряд. Народився 1958 року у Львові, здобув дві вищі освіти — лікаря (Львівський медінститут) та магістра державного управління (Академія управління при Президентові України). Уповноважений представник фракції СДПУ (о) у ВР, член Комітету ВР з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства. Одружений, має двох синів.

— Цікаво, як лікар Ігор Шурма став політиком?

— Напевно, не випадково. Уже з третього класу школи я був то старостою, то активістом у комсомолі, то профоргом. Робота довіреного лікаря ЦК профспілки медичних працівників у Львівській області також передбачала постійний зв'язок із громадськістю. Мабуть, так доля готувала мене до політики, в якій нині роблю перші кроки.

— Наприкінці 80-х—початку 90-х років у Львові відбувалися дуже бурхливі політичні процеси. Як тоді визначилися ви?

— На Львівщині я добре знаю, хто є хто. Схиляю голову перед патріотизмом, але категорично проти ура-патріотів. На початку 90-х мені пропонували долучитися, зокрема, й до Народного руху України. Але я бачив це середовище зсередини. У Русі було дуже багато відданих ідеї і порядних людей. Для мене тоді був прикладом В'ячеслав Чорновіл, людина, яка стільки зробила для відродження України. Але його виштовхували самі ж соратники, вішали всілякі ярлики, звинувачували у вождизмі, називали диктатором. Це й змусило мене

замислитися, чи варто долучатися до такого кола політиків. І хоча на той час я розділяв багато позицій Руху, але туди свідомо не пішов. І почав придивлятися до всіх політичних сил.

— Тепер ваше ім'я нерозривно пов'язано з СДПУ (о). Чому стали саме соціал-демократом?

— Не лукавитиму, що був великим знавцем соціал-демократичної ідеології, але мені імпонували люди в цій партії — Леонід Кравчук, Віктор Медведчук, Григорій Суркіс та інші. Уже вступивши в партію, почав перегортати гори літератури і збагнув, що це — моє.

— Вам довелося очолювати осередок СДПУ (о) на Львівщині, де ця партія, м'яко кажучи, не вельми популярна. Як оцінюєте нинішній імідж СДПУ (о) в Україні?

— Ми досі залишаємося заручниками радянського виховання, звикли шельмувати опонентів. Тодішня система плекала образ ворога. Це залишилося у свідомості людей. Сьогодні певні політичні кола намагаються демонізувати СДПУ (о), як і все, що не вписується в їхній світогляд. Коли я очолив львівський осередок СДПУ (о), то в ньому було лише п'ятсот осіб, зараз чисельність зросла до 12 тисяч. Приємно, що до партії останнім часом приходить передусім інтелігенція. Щодо іміджу СДПУ (о) — запитаєте у представників «Нашої України», то почуєте одне. Від «Трудової України» чи «Регіонів України» — інше. Для мене важливо не те, що про нас говорять, а що ми робимо: з людьми і для людей.

— Ви — запеклий опонент «Нашої України». Зокрема, саме вам приписують авторство терміна «нашисти». Але чи можливе порозуміння між цими двома політичними силами? Чи простягали ви особисто руку назустріч?

— Я не ворог «Нашої України», але в мене інакше, своє бачення розвитку держави, і маю право обирати свої політичні уподобання так само, як релігійне віросповідання. Не можу поважати людей, у яких любов до України закінчується з появою власних інтересів та кишені. До речі, термін «нашизм» — не зовсім мій. Я його просто реанімував. Слово «нашисти» в термінологію об'єднаних соціал-демократів приніс один із керівників їхньої виборчої кампанії 2002 року Олександр Зінченко. У мене збережено аудіозаписи, які «накачки» проводив Зінченко, змушуючи нас вживати цей термін. Водночас я не розумію, що Зінченко вкладав у зміст цього слова. Сьогодні мушу визнати: він таки мав рацію.

Щодо можливого порозуміння, то, по-перше, сама політика є мистецтвом компромісу. Завжди потрібно шукати точки дотику для порозуміння. І я готовий подати руку до співпраці. Але ніхто в житті не побачить мене із простягнутою рукою.

— Під час блокування роботи парламенту вас також доводилося бачити в гущі подій. Визнаєте такий метод політичної боротьби?

— Такі вимушені кроки непримені моєму внутрішньому «я». Але треба клин клином вибивати. Чому, блокуючи трибуну, хтось забирає моє право працювати в сесійній залі? Форми протесту можуть бути різні, але не ламати обладнання вартістю у сотні тисяч гривень. Я хочу працювати, і мої дії будуть адекватними до дій, які мені заважатимуть.

— Кажуть, що в політиці та у приватному житті ви — зовсім інша людина. Це правда?

— Ще не чув, щоб моя дружина давала інтерв'ю. А який я в приватному житті, може відповісти лише вона.

— Кого у вас зараз більше — друзів чи ворогів?

— Завжди вважав, що перспективу має той, хто сповнений позитивних емоцій. Я просто не звертаю уваги на ворогів. Це їхнє право — подобається їм Ігор Шурма чи ні. Я завжди перебуваю в пошуку друзів. Бо людина завжди повинна здобувати. А той, хто втрачає, — невдаха.

— Як соціал-демократ, то, певно, ви — завзятий футболіст... Які ще маєте пристрасті, крім політики?

— Я справді великий прихильник футболу. Доки жив у Львові, не пропускав жодного матчу. Тепер у мене на це бракує часу. Колись був чемпіоном Львова з бадмінтону, виконав норматив кандидата в майстри спорту з кульової стрільби. На жаль, сьогодні обмежуюся лише звичайною фізкультурою. Люблю також полювання, риболовлю, бо там — спокій і безлюддя.

Юліана ШЕВЧУК.

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про 60-річчя Ялтинської конференції глав держав антигітлерівської коаліції

У лютому 2005 року минає 60 років від часу проведення Ялтинської конференції глав держав антигітлерівської коаліції (4—11 лютого 1945 року), загальновизнана історична роль якої полягає у завершенні розгрому фашизму, Другої світової війни, започаткуванні повоєнного співробітництва, досягненні домовленостей щодо створення Організації Об'єднаних Націй та прийняття її Статуту.

Беручи до уваги, що Україна є однією з держав — засновниць Організації Об'єднаних Націй, поважаючи принципи та цілі Статуту ООН, відзначаючи вагомий внесок України у розбудову ООН і нових взаємовідносин держав світу на засадах миру, сталого розвитку та демократії, прагнучи посилювати її інтеграцію у європейський і світовий простір, поглиблювати партнерство парламентів, урядів, неурядових організацій, органів місцевого самоврядування, сприяти реалізації ідей і положень Декларації Тисячоліття ООН та зміцненню ООН як всесвітньо визнаного стабілізуючого чинника світового співтовариства у XXI столітті, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Запропонувати Кабінету Міністрів України у місячний термін утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів з нагоди 60-річчя Ялтинської конференції.

2. У плані заходів, зокрема, передбачити:

проведення у Ялті або Києві міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 60-річчю Ялтинської конференції, на тему «Традиції ООН і майбутнє світової спільноти» за участю представників ООН, Ради Європи, Парламентської асамблеї Ради Європи, парламентів країн — учасниць Ради Європи, Всесвітньої Федерації Асоціацій сприяння ООН, лауреатів Нобелівської премії миру, президентів Генеральної Асамблеї ООН та інших видатних діячів сучасності;

вирішення разом з Київською міською радою та Київською міською державною адміністрацією питання про закладення парку ООН та алеї слави героям-миротворцям;

створення в Україні музею ООН як осередку висвітлення історичних витоків та перспектив розвитку ООН та її установ, участі України у зміцненні міжнародного авторитету ООН;

проведення у 2005 році спільно з Представництвом ООН в Україні та Всеукраїнською Асоціацією сприяння ООН заходів з нагоди відзначення 60-ї річниці ООН, серед яких передбачити й окремі заходи, присвячені ролі та значимості Ялтинської конференції;

надання необхідних коштів на проведення зазначених заходів.

3. З нагоди 60-річчя Організації Об'єднаних Націй рекомендувати:

Міністерству закордонних справ України провести відповідні заходи у дипломатичних представництвах України за кордоном із залученням представників української громади з метою підвищення міжнародного авторитету України у світі, спрямовані на роз'яснення ролі та діяльності України в ООН;

Міністерству культури і мистецтв України спільно:

з Урядом Автономної Республіки Крим надати допомогу Лівадійському палацу у місті Ялта, музею у місті Саки в оновленні експозицій та поліпшенні їх матеріально-технічного стану;

з Державним комітетом архівів України розробити експозиції та підготувати тематичні виставки у музеях, бібліотеках, інших закладах культури України;

Міністерству освіти і науки України передбачити:

спільно з Національною академією наук України проведення наукових досліджень ролі ООН у сучасних міжнародних відносинах, показу історичних витоків ООН і внеску України у розбудову і зміцнення ООН в XX і XXI століттях;

організацію науково-практичних конференцій, «круглих столів», семінарів з цих питань;

проведення у навчальних закладах, наукових установах освітніх заходів;

Міністерству оборони України, Міністерству внутрішніх справ України провести серед особового складу просвітницькі заходи;

Національному банку України випустити серію пам'ятних монет та ювілейну медаль;

Державному комітету зв'язку та інформатизації України випустити спеціальну поштову марку;

Державному комітету телебачення і радіомовлення України:

забезпечити висвітлення у засобах масової інформації передбачених заходів;

організувати цикли тематичних теле- і радіопередач.

4. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України у закордонних справах.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
9 вересня 2004 року.
№ 1997-ІУ.

У полоні стереотипів

«Де б ти не був, ти — в регіонах»
Гасло на мітингу,
присвяченому річниці визволення Донбасу, 8 вересня 2004 року.

РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Вибори без вибору...

«Результат виборів у Донецькій області настільки передбачуваний, що навіть нецікаво це коментувати», — сказав один із місцевих політологів у відповідь на моє прохання проаналізувати перебіг виборчої кампанії в регіоні. Сумнівів у тому, що теперішній Прем'єр-міністр збере найбільший «урожай» голосів на рідній Донеччині, не висловлюють навіть опоненти Віктора Януковича. На кандидата у Президенти працює потужний штаб, який очолює головний лікар обласного протипухлинного центру, Герой України Григорій Бондар. Народні депутати — члени фракції «Регіони України», а також керівники промислових і сільськогосподарських підприємств, наукових і навчальних закладів, починаючи з липня, проводять зустрічі з виборцями. Агітація за Прем'єр-міністра будується здебільшого на переконуванні його здобутків на посаді і глави уряду, і керівника області. Однак після розмов із рядовими виборцями складається враження, що не цифри і факти схиляють громадян на бік Януковича. Тоді що?

По-перше, за такої кількості кандидатів на найвищу посаду мешканець області підсвідомо зупиняє око на знайомому прізвищі. Якщо говорити мовою політтехнологів, «розкрутка» Януковича почалася з 1996 року, відколи тодішній прем'єр Павло Лазаренко представив активу області нового голову облдержадміністрації. Між іншим, під час керівництва областю Віктора Федоровича «піарили» так потужно, що нинішній шалений потік інформації про діяльність глави уряду у Донецьку сприймається не як перебір, а як логічне продовження тенденції.

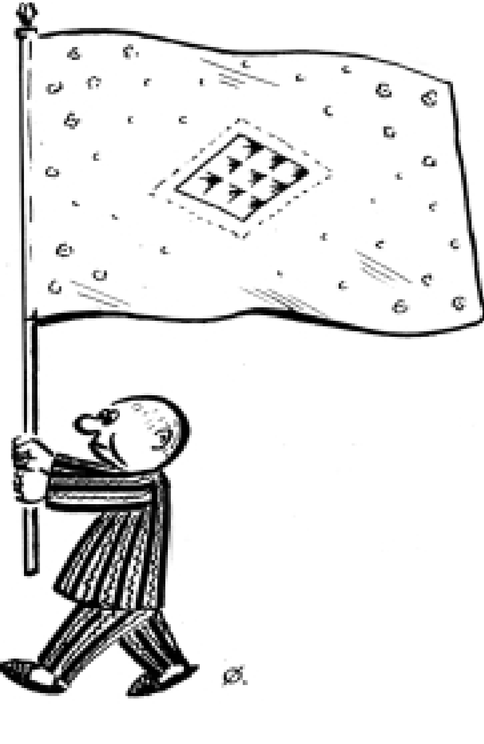
По-друге, за останні десять років керівники Донеччини наполегливо говорили про особливу роль регіону в економіці держави: маючи десять відсотків населення, область забезпечує 20 відсотків національного валового продукту. Очевидний чи прихований висновок, який звідси випливає, — регіон має бути так само потужно представлений на політичній арені. У масовій свідомості існує переконаність, що Донецьк «годує всю Україну», що гроші, зароблені в області, забирають до Києва і несправедливо перерозподіляють на користь інших областей. Цей стереотип активно експлуатувався і експлуатується місцевою владою.

Нарешті, найпоширеніший аргумент, який доводиться чути на користь прем'єра: «Він наш, донецький». Цікаво, що місцева серія біг-бордів «про Януковича» експлуатує саме цю жилу: в одному стилі виготовлено і плакати із зображенням Прем'єр-міністра у шахтарському спорядженні, і полотна «Гордість Донбасу» і «Слава Донбасу» із портретами композитора Сергія Прокоф'єва і художника Архипа Куїнджі, спортсменів Лілії Подкопаєвої і Сергія Бубки, шахтаря Івана Стрельченка і трактористки Паші Ангеліної. Прихильники прем'єра ставлять знак рівності між знанням проблем регіону і здатністю потенційного Президента їх вирішити. І сподіваються, що нарешті донеччанин стане не просто учасником, а переможцем виборчих перегонів.

Симпатії чи антипатії електорату завойовуються на рівні підсвідомості. Після оприлюднення підсумків одного із досліджень я поцікавилась у директора Донецького інформаційно-аналітичного центру Євгена Копатька, як респонденти пояснюють свою категоричну відмову голосувати за того чи іншого потенційного кандидата у Президенти. «Тут спрацьовує не так логіка, як стереотипи», — вважає соціолог. Протягом останніх двох років дослідження центру свідчать, що в душі більшість мешканців області відчувають потребу у «сильній руці», потребу в порядку на всіх рівнях. Саме цього виборці очікують від майбутнього глави держави. Не випадково рейтинг президента Росії Володимира Путіна у донеччан перевищує популярність усіх українських політиків.

... і боротьба без боротьби?

Після подій 31 жовтня минулого року, пов'язаних зі зривом з'їзду «Нашої України» в Донецьку, аналітики передрікали жорстоку політичну боротьбу і «брудні сценарії» в регіоні. Але у перші два місяці передвиборна кампанія йшла, всупереч прогнозам, досить мляво і активізувалася лише з початком осені. За прогнозами політологів, друге місце за кількістю голосів донеччан посяде «лівий» кандидат. І комуніст Петро Симоненко, і соціаліст Олександр Мороз розраховують на свою частину електорату і уже у вересні провели зустрічі із виборцями міст і районів області. На користь «лівих» спрацьовує незадоволення більшості населення зростанням цін і підвищенням комунальних тарифів, яке сталося цього року. Саме «комунальна тема» цієї весни об'єднала місцеві організації Комуністичної партії і «Громадського контролю», які проводили неодноразове пікетування міської ради і пообіцяли розпочати відкликання депутатів. Лідер «Громадського контролю» Василь Волга на прес-конференції в Донецьку не приховував, що намагається використати трибуну претендента на найвищу посаду, «щоб донести наші ідеї та ідеали». «Ми балотуватимемося до парламенту у 2006 році. Ми отримаємо свої фракції і депутатські групи в усіх органах місцевого самоврядування. Це вже буде реальна база для того, щоб у 2009 році ми виграли президентські вибори», — відзначив В. Волга.

Мал.Валерія ФЛЬОРКА.

Регулярні заяви про перешкоди передвиборній агітації лунають від обласного штабу Віктора Ющенка. За даними штабу, з 7 по 13 вересня «невідомими молодчиками» знищені три намети на підтримку кандидата у Президенти, а в офісі у Пролетарському районі обласного центру вибито шибки.

— Жодного порушення виборчого законодавства України на території області ми не залишаємо поза увагою, — сказав народний депутат, керівник обласного штабу Віктора Ющенка Анатолій Семинога. — На всі провокаційні дії представників влади і безчинства хуліганів від політики складені необхідні документи — акти, протоколи, представлення. Всі вони будуть спрямовані до Генпрокуратури, ЦВК, до спецкомісії Верховної Ради, міжнародних структур. Ми зробимо все, щоб відмежувати законну діяльність штабу від зазіхань донецького криміналітету.

Під час відвідин Донецька співдоповідачами Моніторингового комітету Ради Європи Анне Северинсен і Ренатою Вольвенд активісти штабу Ющенка скаржилися на використання адміністративного ресурсу і нерівний доступ до засобів масової інформації, перешкоди під час проведення масових зібрань і зустрічей з виборцями. Згадали і про те, що вже у червні більшість кабельних операторів області припинили трансляцію «5-го каналу» начебто з технічних причин. З таким самим «технічним» формулюванням друкарні Донецької і сусідніх областей відмовилися співробітничати із місцевою опозиційною газетою «Остров». Спротив тим паче видається дивним, що блок Віктора Ющенка — не найпотужніша на політичній карті області сила. А обласний штаб цього кандидата протягом півроку пережив уже трьох керівників, що не могло не позначитися на ефективності роботи активістів.

До суто донецького «ноу-хау» можна віднести ідею проведення паралельного екзитпулу в області. З такою ініціативою виступив обласний штаб Віктора Януковича.

— Екзит-пул — це не тільки вивчення громадської думки, а й певним чином її формування, — вважає заступник керівника штабу Владислав Лук'янов. — Тому ми хотіли взяти цю технологію собі в арсенал політичної боротьби, щоб на наступних виборах 2006 року також її застосовувати. Можна припустити, що ми маємо одні результати моніторингу, штаби інших кандидатів — інші, що тоді робити? Я розумію, людина може сказати одне, з якихось причин приховати те, що вона зробила. Але, думаю, якась кореляція повинна бути.

Передвиборні кроки більшості кандидатів у Президенти не вражають оригінальністю: зустрічі із виборцями, листівки, громадські приймальні, концерти на майданах тощо. Відсутність видимої політичної боротьби свідчить, з одного боку, про те, що опозиція змирилася із можливою поразкою в Донецькій області, з другого — про те, що головні події розгортатимуться у виборчих комісіях і навколо підрахунку голосів.

Ліна КУЩ.

СУСПІЛЬСТВО

22 вересня — День партизанської слави

Подвиг безсмертний і на віки

Прославлені партизанські командири — Герої Радянського Союзу Сидір Артемович Ковпак і Олексій Федорович Федоров.

У цьому році в Україні втретє відзначатимуть свято нескорених, уславлених героїчними подвигами під час захисту нашої Батьківщини у роки Великої Вітчизняної війни, патріотів найвищого гатунку, радянських партизанів і підпільників — День партизанської слави.

Цей святковий і довгоочікуваний день збігається у часі з 63-ю річницею початку підпільно-партизанського руху на окупованій території України, який в історії Великої Вітчизняної війни посідає визначне місце за розмахом, масовістю та ефективністю дій у тилу ворога.

Народна війна в тилу ворога велася повсюдно: у містах і селах, на залізничних вузлах і станціях, на річках в лісових і степових районах України.

До лав народних месників влилися бійці Червоної армії, працівники міліції і Комітету державної безпеки, чоловіки, жінки і діти, партійні і безпартійні, віруючі й атеїсти, люди різних національностей і професій.

У неймовірно тяжких умовах 1941 року датується зародження і розгортання партизанської і підпільної боротьби з агресором, вогненний рубіж цього смертельного двобою проліг від Північного Льодовитого океану до Чорного моря.

Тяжко доводилось фронтовикам, та ще важче було партизанам і підпільникам, які перебували у постійному оточенні і на самозабезпеченні в умовах ворожого тилу. Та ні кривавим терором, ні підступною пропагандою загарбникам так і не вдалося погасити полум'я партизанської боротьби.

Уже наприкінці 1941 року на окупованій території України активно діяли 883 партизанські загони і диверсійно-розвідувальні групи. В них нараховувалося майже 80 тисяч партизанів, які від окремих локальних актів опору і помсти швидко перейшли до широкомасштабних організованих дій, що координувались і узгоджувались з командуванням Червоної армії та підпільними комітетами і організаціями.

З 1942 по 1944 роки керівництво підпільно-партизанським рухом здійснював нелегальний ЦК КП (б) України і його військово-оперативний орган —Український штаб партизанського руху на чолі з Дем'яном Коротченком та Тимофієм Строкачем.

Уже на початку 1942 року збройну боротьбу з ворогом вели 8 великих партизанських з'єднань, 900 партизанських загонів і більш як тисяча диверсійно-розвідувальних груп. Вони відволікали на себе окрім поліції, жандармерії, окупаційних військ більш ніж 120 тисяч солдатів і офіцерів регулярних військ вермахту, котрих знімали з фронту на боротьбу з партизанами.

Після Сталінградської битви, в умовах широкого наступу Червоної Армії на центральному фронті, партизани України завдали відчутних ударів по комунікаціях противника, не давали змоги гітлерівському командуванню регулярно поповнювати фронт живою силою, озброєнням, боєприпасами та всім потрібним для ведення війни.

Документи свідчать, що внаслідок бойових та диверсійних операцій українських партизанів і підпільників було вбито і поранено понад 30 тисяч ворожих солдатів і офіцерів, знищено 60 танків, 15 літаків, 14 пароплавів, підірвано 576 військових ешелонів, виведено з ладу залізничні вузли в містах Сарни, Шепетівка, Здолбунів, Коростень, Ковель і Ніжин.

Це була вагома допомога частинам Червоної Армії. Найпотужніші удари партизанами України було завдано покомунікаціях ворога під час Курсько-Орловської битви. 1023 ворожі ешелони з живою силою і технікою не дійшли до фронту, їх зупинили партизанські міни. Прикладом цього в історію підпільно-партизанського руху ввійшла видатна операція, проведена Чернігівсько-Волинським партизанським з'єднанням під командуванням О. Ф. Федорова та В. М. Дружиніна під назвою «Ковельскай вузол», в результаті якої було повністю паралізовано рух ворожих ешелонів цього напрямку. 603 ворожі ешелони зупинили і знищили федорівці в 1943 році під час Курсько-Орловської битви.

Уже з осені 1943 року бойова діяльність партизанських з'єднань і загонів України тісно пов'язувалася з бойовими операціями Червоної Армії, яка після переможних боїв на Курській дузі перейшла в наступ по всьому фронту і вийшла на береги Дніпра.

▪ ▪ ▪

У битві на Дніпрі та визволенні столиці України — Києва брали участь партизанські з'єднання і загони під командуванням С. Ковпака, М. Наумова, О. Сабурова, М. Попудренка, І. Хитриченка, І. Бовкуна, М. Таранущенка, В. Ушакова, Ю. Збанацького, В. Науменка та багато інших партизанських загонів і груп.

▪

Партизани заздалегідь провели доскональну розвідку оборонних укріплень ворога на Дніпрі та його підступах, знищили у районах дії Червоної армії ворожі гарнізони і поліцейські стани, навели 25 переправ на річках Дніпрі, Десні і Прип'яті, чим надали відчутну допомогу наступаючим частинам Червоної Армії під час здійснення операції з визволення Києва. У цих боях було задіяно понад 20 тисяч народних месників.

З метою підвищення ефективності партизанської боротьби в тилу ворога за наказом Українського штабу партизанського руху в 1943—1944 роках успішно здійснено легендарні бойові рейди по тилах ворога партизанських з'єднань під командуванням С. Ковпака, О. Федорова, О. Сабурова, М. Наумова, Я. Мельника, М. Шукаєва, П. Вершигори.

Ці з'єднання пройшли з боями в тилах ворога понад 60 тисяч кілометрів, знищуючи на своєму шляху ворожі гарнізони, поліцейські стани, залізничні і шосейні мости, військові склади і залізничні станції. Під час цих рейдів було визволено від фашистської окупації сотні сіл і міст України.

На завершальному етапі визволення України від фашистської окупації перед партизанськими формуваннями було поставлено завдання: здійснити низку важливих рейдів у західних областях України з метою руйнування ворожого тилу та надання допомоги місцевому населенню в розгортанні партизанської боротьби.

Упродовж 1944 року партизанські з'єднання і бригади О. Федорова, Д. Медведєва, В. Бегми, А. Бринського, В. Карасьова, М. Рудича, С. Малікова, М. Таратути, І. Шитова та інші з'єднання і загони, що діяли в західних областях України, розгромили 50 ворожих гарнізонів, підбили 638 ворожих танків і бронемашин, пустили під укіс 1015 військових ешелонів ворога, разом з Червоною Армією визволили всю територію Західної України.

Підбиваючи підсумки підпільно-партизанської боротьби у роки Великої Вітчизняної війни, треба наголосити, що під керівництвом нелегального ЦК КП(б) У і УШПР збройну, політичну і економічну боротьбу з ворогом в Україні вели 3992 підпільні комітети, організації і групи, 558 комсомольсько-молодіжних організацій, в діяльності яких брало участь більш як 103 тис. підпільників, 46 партизанських з'єднань, 1993 партизанські загони і розвідувально-диверсійні групи чисельністю 517 тис. партизанів. Крім цього, в інших формах боротьби з німецькими загарбниками брало участь майже один мільйон 400 тисяч громадян України.

Історія Великої Вітчизняної війни, а також архівні відомості і матеріали свідчать, що народні месники України знищили 465 тисяч ворожих солдатів і офіцерів, 5019 військових ешелонів, підірвали 1566 танків і бронемашин, 13535 автомобілів, вивели з ладу 820 гармат і мінометів, збили і знищили на землі 211 літаків, потопили 105 пароплавів, барж та катерів, підірвали 607 залізничних та 1589 шосейних мостів, близько 2,6 тисячі об'єктів промислово-виробничого призначення, розгромили 411 ворожих гарнізонів та поліцейських станів, 56 військових штабів.

Минула війна ввела в ужиток таке поняття, як партизанський край. Окупаційному режимові були непідвладні обширні території — від одинадцяти адміністративних районів Сумщини і Чернігівщини до чималої частини Полісся.

Лише в Житомирській та Рівненській областях у контрольованих партизанами зонах проживало майже півмільйона наших людей. У партизанських зонах і краях діяла радянська влада.

Такі території можна по праву вважати першими з визволених українських земель.

У ході героїчної боротьби з окупантами значних втрат зазнали партизани, підпільники, їх родини, мирні громадяни України, які надавали всебічну допомогу партизанським формуванням та підпільним організаціям.

В гестапівських катівнях замучені секретарі підпільних обкомів партії Іван Бакунін, Олекса Борканюк, Олексій Бородій, Іван Сергієнко, Микола Сташков, Григорій Шелушков, Яків Батюк, краснодонські молодогвардійці, а також тисячі інших мужніх організаторів і керівників партійного і комсомольсько-молодіжного підпілля.

Із 103 тисяч підпільників України від рук фашистських катів і їх посібників загинуло майже 80 тисяч мужніх патріотів Батьківщини.

Не повернулися до своїх сімей, до мирної праці понад 100 тисяч партизанів.

Розстріляні, повішені, спалені і закопані живими сотні тисяч громадян України, які надавали допомогу партизанам в їх боротьбі з окупантами.

250 населених пунктів України було спалено фашистами дотла разом з жителями за їх участь в партизанському русі.

Дорогою, надто дорогою ціною, дісталася нам перемога у Великій Вітчизняній війні, і цього не можна забувати.

Василь КОНЬКОВ,
голова Комісії у справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років при Верховній Раді України, кандидат історичних наук.

Хоча народ ми невеликий...

ВІТАЄМО!

10 років тому побачив світ перший номер газети «Арагац»

Гаслом газети є слова вірменського історика Мовсеса Хоренаці: «Хоча народ ми невеликий, однак гідні того, щоб нас занесли до літописів». Оскільки це газета вірменської меншини, слова «народ ми невеликий» звучать по-особливому. Але це промовистіше це звучить щодо самої газети. Бо «народ», який її робить, —зовсім малий: редактор Женя Церунян і відповідальний секретар Леонід Підлужний. І отак — десять літ!

Як відомо, у «Голосу України» було шість газет-додатків мовами національних меншин. Кожен додаток — окрема історія. В кінці 1993-го, в розпал карабахської війни, коли в Єревані було голодно, холодно й світло давали сорок хвилин на добу, пані Женя гостювала в Києві. Потрапила на збори земляків, де йшлося про газету. Справу доручили Церунян як філологу, знавцеві історії вірменської діаспорної преси. Пані Женя подумала: це ненадовго, спробую... І ось десять літ з вікна її кабінету видно київські тополі, такі, як у Єревані.

«Пані Женю, виходить, газета позбавила вас батьківщини?» Вона каже: «І так, і не так. Коли народжуєш дитину далеко від дому, ти ж не можеш її покинути. Так і тут...»

Перший номер «Арагацу» вийшов до Дня незалежності Вірменії й до 200-ліття першої вірменської діаспорної газети (що теж з'явилась не вдома, а в Мадрасі!). Той номер «Арагацу» міг і не побачити світ, бо тоді газета не була юридичною особою. Тож усі матеріально-юридичні клопоти взяв на себе «Голос України». Та й нині левову частку видатків «Арагацу» несе «Голос України» як співзасновник.

Подальша історія майже детективна. Уявіть, що перші два роки «Арагац» робили від руки, як стінгазету! А що таке робити газету без комп'ютера чи машинки з вірменським шрифтом! Отже, пані Женя каліграфічно писала всі тексти. Потім пан Підлужний робив макет. Все це передавали до Єревана літаком. Це тепер є регулярні авіарейси. А тоді літав лише військово-транспортний літак, зафрахтований фірмою «УкАр» (фірма поставляла в голодну Вірменію продукти). Ті хлопці-бізнесмени брали в Києві макет, текст, везли до Єревана. Там текст набирали, переводили на плівку й передавали назад, знову літаком. Відтоді періодичність «Арагацу» — раз на місяць, швидше не виходило. І то не без пригод: якось льотчики залишили готову плівку в касі метро на Харківському масиві. Іншим разом макет полетів чомусь до Чехії, й до Єревана довелося надсилати інший.

Комп'ютерна ера настала, коли Церунян з Підлужним побували в Єревані. У пресслужбі президента Тер-Петросяна їм подарували «вірменський» комп'ютер. А як його перевезти через кордон? Нічого, сказали у прес-службі, через місяць наш президент поїде в гості до вашого й привезе.

І привіз! Відтоді змінювалися президенти, починалися й стихали війни, а газета служить людям. Вона виходить українською й вірменською мовами, тож цікава не лише вірменській меншині. Втім людей, які знають ціну взаємозбагачення культур, ніколи не буває багато. Вони завжди — «меншина». Але згадаймо гасло «Хоч народ ми невеликий...» і далі за текстом! У «Арагацу» немало авторів, українців і вірмен. Один із них, з Луганщини, часто пише до редакції. Пише не для друку, а від своєї діаспорної самоти: «Я приходжу додому, бачу на столі «Арагац» і розумію, що таке щастя!» Чи може бути похвала, дорожча за цю?

Віталій ЖЕЖЕРА.

Фото Анастасії СІРОТКІНОЇ.

Женя Церунян і Леонід Підлужний отримали святковий номер «Арагацу»

КРИМІНАЛ

За погрози по телефону — під суд

Невідомо, чим не догодив Дмитрові В. тролейбусний маршрут № 18, але він кілька разів телефонував до депо, погрожуючи підірвати чи підпалити один із тролейбусів цього маршруту. З огляду на те, що час нині неспокійний, про дзвінки повідомили до СБУ. Було терміново створено оперативну групу з працівників служби безпеки та міліції. Протягом доби силовики опитали десятки людей, провели низку серйозних технічних заходів. Їхні зусилля були не даремні: тимчасово не працюючого 24-річного телефонного терориста затримали у власному помешканні. В тому, що телефонував, зізнався. Але геть відкинув обвинувачення в підготовці теракту. Однак стосовно «екстреміста» порушено кримінальну справу за статтею 259 Кримінального кодексу України (свідомо неправдиве повідомлення про загрозу безпеки громадян, знищення або пошкодження об'єктів власності). А яке саме покарання понесе «жартівник», вирішуватиме суд.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.
Севастополь.

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Наркоділерів захищають закон і прокуратура?..

Якщо у вашому під'їзді наркопритон і ви оперативно сповістили про це міліцію, правоохоронці можуть приїхати на місце події... місяців через два. Такий висновок напрошується після пресконференції начальника відділу із боротьби з незаконним обігом наркотиків УМВС України в Кіровоградській області Станіслава Камінського.

Незважаючи на те, що у своїй розповіді він навів чимало бравурних цифр, які свідчать про позитивні результати роботи його відділу, загальна тенденція спілкування з журналістами звелася до повного песимізму. То що заважає боротися з наркобізнесом? З'ясовується — недосконалі закони і... прокуратура.

— Раніше ми намагалися одразу реагувати на повідомлення громадян і мали досить-таки істотні результати. Проте далі вся робота зводилася нанівець. Більшість кримінальних справ прокуратура припиняла через порушення працівниками міліції прав людини, зокрема, в тій частині, що стосувалася незаконного проникнення в житло. Отже, руки в міліції зв'язані, бо дозволу на легальну перевірку підозрілих помешкань можна чекати два, а то й більше місяців...

Не менше перепон і в боротьбі правоохоронців із незаконними посівами маку та конопель. З'ясується, посівами можна назвати лише ті ділянки, де названі культури вирощуються рівними рядочками, а все інше, незважаючи на кількість наркотичної сировини, вважається самосієм, і суди в таких кримінальних справах переважно виносять виправдувальні вироки.

Станіслав Камінський зазначив, що названі ним тенденції властиві не лише Кіровоградській області, а державі загалом.

Олег БОНДАР.
Кіровоградська область.

Щоб задовольнити покупця

Корпорація «УкрАвто» та її головний партнер — запорізький автозавод — значно обновили модельний ряд

Головне, що вразило автолюбителів, які відвідали автошоу на Столичному шосе, — новий модельний ряд машин, представлений корпорацією «УкрАвто» та його головним партнером — запорізьким автомобілебудівним заводом. «Опель Астра», а також ціла лінія сучасних автомобілів «Шевроле» — «Такума», «Авео», «Нубіра-ІІІ» й «Еванда», зважаючи на інформацію організаторів свята, вже з перших місяців виходу на український авторинок опинилися серед таких, що мали ажіотажний попит.

У чому ж достоїнство цих машин? На запитання наших читачів відповідає конструктор-дизайнер Олексій СИС.

— Олексію Сергійовичу, насамперед кілька слів про «Опель Астру», котрий в одній із своїх статей ви назвали «втіленням надійності і практичності».

— Цей автомобіль складено на ЗАЗі методом повномасштабного виробництва починаючи із зварювання і фарбування, і за якістю він відповідає своїм побратимам, котрих збирають у Німеччині, але відрізняється кращою підготовкою до експлуатації в дорожніх умовах нашої країни. По-перше, кузов «Астри» виробляють із оцинкованого металу. Всі внутрішні стики деталей і зварні шви ущільнюють мастикою, а на днище і колісні ніші наносять шар пружного пластику на основі ПВХ. Такий захист дає змогу протистояти наскрізній корозії впродовж12 років.

Директор дистриб'юторської компанії «УкрАвтоЗАЗ-Сервіс» В'ячеслав Повrозник сказав: «Ми настільки впевнені в якості «Астри», що збільшили гарантійний термін на цей автомобіль до трьох років». Зауважу, без обмеження пробігу.

Під автомобілем усі агрегати закрито штатним сталевим щитом, що взагалі рідкість для іномарок, але зовсім не зайве доповнення до наших дорожніх умов.

— Тепер стосовно «Нубіри-ІІІ». Темпи продажів цієї моделі перекрили, кажуть, усі прогнози? В автосалонах її просто розхоплюють.

— Усім своїм виглядом «Нубіра-ІІІ» уособлює образ міцного дорожнього бійця. Впевнено стоїть на дорогах і в разі великих швидкостей, і на мокрому асфальті і під час ожеледі.

Двигун (1,8 л) видає «на гора» 122 к. с., надає можливість розігнатися до сотні кілометрів усього за 10 секунд. До того ж мотор добре тягне із самих низів, помітно оживає на середніх оборотах і різко розганяє машину до максимальних 200 км/годину. У комплектації «Нубіри-ІІІ» з автоматичною КПП слід відзначити режим, що полегшує рух узимку. Рушання з місця тільки з другої передачі й електронне стримування обертів двигуна застерігає від можливих занесень і пробуксовок.

Вважаю, що загалом перевтілення «Нубіри» її творцям удалося. Вийшов стильний, комфортний, безпечний, міцно збитий автомобіль з «непробивною» підвіскою і динамічним двигуном.

— А що ви, як автолюбитель зі стажем, можете сказати про «Авео»?

— Машина — продовження модельного ряду DAEWOO. Стильний хетчбек, майже безшумний запуск мотора. Перша передача м'яко котить автомобіль уперед. Друга і розтягнута третя ніби давали зрозуміти, що «Авео» — типовий городянин. Граючись педаллю газу, можна змусити його рухатися на третій передачі в діапазоні швидкостей від 30 до 80 км/годину. Чим не «автомат»?

— Але «спортсменом» «Авео» із двигуном 1,4 л, напевно, не назвеш?

— На трасі розгін до 120—140 кілометрів краще робити на четвертій передачі. Перехід на п'яту дає змогу підтримувати досягнуту швидкість. Під час ожеледі «Авео» приємно порадував гарною курсовою стійкістю навіть на великих швидкостях. Упевненості додало АБС, жодного разу не дозволивши «звалитися» у замет. Загалом автомобіль мені сподобався. Стильний, комфортний, передбачуваний у керуванні і безпечний. («Авео» має розвинуту систему пасивної безпеки — силові балки дверей, посилені стійки даху). Одне слово, це хороший варіант для молодих сімей і водіїв, для яких швидкість — не основне достоїнство автомобіля.

— А в чому, Олексію Сергійовичу, головне достоїнство «Еванди»? Цей «американсько-корейський європеєць», як її вже називають в Інтернеті, прийшов на заміну «Леганзі»?

— Це машина високого класу. Вона оснащена двоваловим двигуном потужністю 131 к. с. У зовнішності «Еванди» відчувається спадкоємність від «Леганзи» і «Магнуса», але все-таки це «Шевроле». З характерним для нього новим стилем: великими піддутими бамперами з ламаною лінією зчленування з кузовом і великими нахилами верхньої площини. Поряд з високим комфортом і дизайном салону, сучасною системою пасивної безпеки, котру виконано, як і у всього нового ряду «Шевроле», за схемою «капсули безпеки», машина має надійну й довговічну підвіску, адаптовану під українські дороги. Встановлення кермового механізму на підрамнику дає змогу усунути різницю у жорсткості кузова і підвіски, що зазвичай проявляється при кріпленні механізму на задній стінці моторного відсіку. Таке рішення підвищує точність і передбачуваність керування за будь-якої швидкості.

Упевнений, що найближчим часом «Еванда» посяде гідне місце серед однокласників.

Бесіду вів Олексій НИКОНЕНКО.

Київ.

Тут люблять Україну «до глибини кишені»

Наприкінці минулого тижня представницька делегація «Голосу України» побувала у Сквирському районі на Київщині. Цього разу традиційні рамки «Днів «ГУ» в регіоні» доповнилися одним, але дуже важливим пунктом: наш приїзд ми присвятили не тільки нинішнім, а й майбутнім читачам газети — вихованцям «Центру розвитку дитини», розташованого в селі Буках неподалік від районного центру.

Міський голова Сквири Євген Суслов.

Напевно, читаючи ці рядки, президент агропромислової корпорації «Сквира» Іван Суслов скривиться: він не любить, коли його дітей називають «вихованцями». Діти вони і є діти. Всі вони належать до їхньої великої і, чого критися з правдою, небідної родини.

Іван Миколайович часто повторює фразу: «Треба любити Україну не до глибини душі, а до глибини кишені». Якби ці слова були для нього лише теорією, можна було б скептично всміхнутися: знаємо вас, «любителів»... Але це той випадок, коли теорія має практичне застосування: щоденний «вимір кишені» доводить, що патріотизм —справа конкретна.

Іван Суслов, як і тисячі інших підприємців, міг би спокійно «жити-поживати і добра наживати». Але людина, взірцем для якої є меценати минулого — Терещенки, Ханенки, Браницькі, Потоцькі, — зароблені капітали вкладає в майбутнє: будівництво храмів, туристичного центру, в сади і парки і, звичайно, насамперед у «Центр розвитку дитини».

«ГУ» вже розповідав про дитячий будинок, який перебуває під повною опікою Наталі та Івана Суслових: від одягу й іграшок до письмових зобов'язань кожній дитині дати в майбутньому вищу освіту, забезпечити житлом і стартовим капіталом для вияву вже ними, дорослими, наступного витка конкретного патріотизму.

У Наталі Миколаївни та Івана Миколайовича — 23 дітей. З них лише двоє синів, Євген та Сашко, єдинокровні. Цей поділ дуже умовний, коли йдеться про батьківську турботу та материнську ласку. «Я більше жалію менших діток, — зізнається Наталя, — вони такого зазнали за короткий сирітський вік, що їх відігріти можна тільки в щирій любові».

Іван Миколайович, як уже сказано, сантименти проявляє рішуче. «Чого це в малого подерті кросівки?» — тихо, щоб не почули гості, каже він котрійсь із працівниць будинку. «Так він гасає, під ноги не дивлячись. Як тут напастися?» — так само тихо виправдовується вона. «А ви на дітях не економте. Купуйте взуття дорожче, щоб не рвалося від гасання...»

Голова районної ради Василь Титарчук.

До спортивного залу разом з батьками Наталією Миколаївною та Іваном Миколайовичем.

Здається, ще зовсім недавно Іван Миколайович бідкався, що в його діток начебто все вже є, чому можуть позаздрити їхні сільські ровесники: комп'ютери, іграшки, дискотека. Ось тільки місця, де «здорове тіло гартується для здорового духу», нема. Цю «соціальну несправедливість» ліквідували, як аварійні кросівки. 17 вересня зал, начинений найкращим спортивним обладнанням, приймав своїх юних господарів.

Ми брали участь у церемонії його відкриття. Запрошені гості казали багато слів про милосердя і добродійність родини Суслових. Самі ж вони стояли в гурті своїх діточок і ніяково всміхалися, соромлячись і похвал, і уваги до них персонально. Хоч усе було правильно: вони заслужили і на увагу, і на «високий стиль». Та, мабуть, найкращою оцінкою добром зігрітих сердець була проста фраза маленької дівчинки: «Спасибі, тату». Що ще можна додати до цих щирих слів?

У нашому колективі також до спорту охочі. Футбольна команда «ГУ», хоч і не має «заморських» тренерів та «позичених» легіонерів, на всіх змаганнях доводить, що для неї чужі ворота — «відкриті». Товариський матч наші хлопці провели і з командою агропромислової корпорації «Сквира». Іван Миколайович навіть бурякове поле покинув, щоб підтримати своїх сквирських спортсменів на полі футбольному. Можна було б злукавити, що «перемогла дружба», але чого нам ховатися, коли є переможець реальний — команда «Голосу України». «Усе було чесно, — погоджуються сквирчани, — але ми ще з вами зустрінемося».

Зустрінуться, поза сумнівом, не лише футболісти. Ми ще повернемося до проблем місцевого самоврядування, про які почали розмову з головою районної ради Василем Титарчуком та наймолодшим міським головою в Україні Євгеном Сусловим. І, звичайно, бачитимемося з дітками. Бо, як сказала тринадцятирічна Марійка, до них «на екскурсію приїздять тільки один раз, а потім їдуть у гості». Ми переконалися: гостям вони раді. Сподіваємося, відтепер у Сквирському районі також знатимуть більше про нашу газету. Знайомство — найближчий шлях до збільшення передплати.

Людмила КОХАНЕЦЬ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У здоровому тілі здоровий дух.

Момент футбольного матчу.

Обирай: гальма або життя

ТРАНСПОРТ

Залізничники б'ють на сполох: дедалі частіше водії автотранспорту намагаються «випередити час» і грубо порушують правила безпеки руху на переїздах. Наслідки такої легковажності відомі.

Інформація для роздумів: на Львівській залізниці упродовж минулого року в аваріях на переїздах загинуло 15 та було поранено 32 чоловіка. Цього року сталося 15 ДТП, внаслідок котрих 5 осіб загинуло, 13 зазнали поранень. Для кількох родин серпень став чорним.

На перегоні Великий Кучерів—Глибока Буковинська у Чернівецькій області поїзд збив маршрутний мікроавтобус, яким керував 20-річний Василь Єричук. Горе-водій і його пасажири травмовані. Аварія, що сталася на перегоні Турійськ—Люблінець у Волинській області, мала трагічні наслідки. Мешканець Ковеля, водій легкового автомобіля Іван Корчинський пішов на «таран» поїзда № 6306 сполученням Сокаль—Ковель. Таке лихацтво обернулося непоправними втратами: крім водія, загинуло ще двоє жінок. Ще одна пасажирка — в лікарні. Очевидцями трагедії стали робітники, які зводили неподалік пам'ятник... загиблим у попередній катастрофі. Впродовж останніх років це вже четвертий випадок на цьому переїзді. Здавалося б, трагедія мала стати уроком і спонукати водіїв до відповідальності й обережності, але...

Днями на залізничному переїзді поблизу станції Хирів водій автомобіля «Пежо» М. Терлецький проігнорував звукові та світлові попередження сигналізації і виїхав на залізничне полотно. Чергова по переїзду встигла передати сигнал зупинки машиністові, і поїзд, який ще не набрав високої швидкості, вдалося вчасно зупинити. У відповідь водій нагрубіянив і навіть спробував застосувати фізичну силу. До міліції надійшла заява з вимогою притягнути порушника і хулігана до відповідальності.

Працівники залізниці, представники управлінь державтоінспекції та дорожньо-експлуатаційної служби всіх областей західного регіону України дійшли згоди щодо застосування примусового зниження швидкості автомобілів перед залізничними переїздами. Зокрема, доцільно використовувати пристрій, який називають умовно «лежачий поліцейський». Його вже встановлено на переїзді в Кам'янці-Бузькій, і тут аварійно небезпечні ситуації на перетині колії і шляху не виникають. Цю послугу сповна оплачує залізниця, однак не скрізь погоджуються на нововведення. З різних причин від примусового зниження швидкості на переїздах відмовилися в Івано-Франківській, Тернопільській, Чернівецькій та Волинській областях.

У 2003 році Львівська залізниця витратила 4 мільйони 855 тисяч гривень на утримання залізничних переїздів. Цього року таку ж суму вкладено в їх капітальний ремонт. Однак проблема залишається гострою, адже в більшості випадків трагедії трапляються з вини тих, хто свідомо шукає пригод та адреналіну. Може, ось цей знімок («Жигулі» після зіткнення з поїздом), оприлюднений у ЗМІ разом із статистикою ДТП, змусить замислитися: життя — це рух, а не бездумний поспіх.

Оксана ГАЛИЦЬКА.

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

Дороге перенасичення

ДІАГНОЗ

Днями всі ми відзначили День фармацевта. Це професійне свято стосується всіх. Тому що, напевно, немає в країні людини, яка не стикалася б з продукцією фармацевтичної промисловості. Свій здоровий спосіб життя так чи так ми підтримували пігулками, таблетками, порошками і вакцинами.

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

Ще донедавна асортимент вітчизняного фармринку був досить обмежений. У часи дефіциту процес «діставання» потрібних ліків прирівнювали до подвигу. Нині аптечні прилавки багаті на усілякі медпрепарати українського і закордонного виробництва.

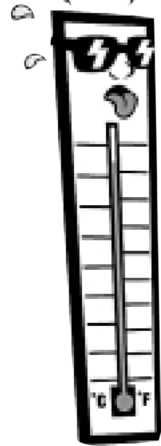
Однак, за даними проведеного торік Держкомстатом дослідження про доступність для населення медпослуг і лікарських засобів, третина українських сімей, члени яких потребували медичної допомоги, не змогли ними скористатися. Головною причиною цього більшість респондентів назвали занадто високу вартість ліків, виробів медичного призначення і послуг системи охорони здоров'я.

Міністерство охорони здоров'я України оголосило про створення державної програми забезпечення населення лікарськими засобами. Цей документ нібито має гарантувати народу доступність медпрепаратів, їх якість і безпеку.

Утім, хай що б там заявляли високопоставлені чиновники про зниження цін на медпрепарати, це, схоже, лише популістські гасла. Об'єктивно таблетки і пігулки в Україні стати дешевими не можуть. Адже собівартість фармпродукції становлять сировина (її переважно закуповують в іноземних постачальників. З 1 січня введено акцизи на спирт), устаткування, робоча сила тощо. Виходить, щоб знизити ціни на ліки, треба припинити платити фармацевтам і робітникам на наших підприємствах? До того ж завважимо, що весь фармакологічний імпорт (готова продукція і сировина) країна закуповує за євро. Торік, наприклад, євро подорожчав на 30 відсотків, і це позначилося на формуванні цін. Фахівці пов'язують зростання цін на фармпродукцію ще і з 30-відсотковою аптечною фіксованою націнкою, установленою, а точніше відновленою, позаторік. Через неї аптекам вигідніше реалізовувати дорогий імпортний асортимент, аніж дешевий наш.

От і виходить, що теоретично ми маємо право і можливість (з огляду на широкий вибір вітчизняного фармаринку) купувати потрібні нам ліки. Епопею дефіциту медпрепаратів ми вже пережили. Тепер актуальним для більшості співгромадян є дефіцит коштів для їх купівлі.

Ольга ВАУЛІНА.

Рецепт — добавка, діагноз — кримінал

Проти групи медиків, які промишляли у сфері нетрадиційних методів діагностики та лікування на теренах Івано-Франківської та сусідніх областей, порушено кримінальну справу. Як повідомила прес-служба УСБУ в області, фірма працювала, не маючи відповідної ліцензії Міністерства охорони здоров'я на цей вид діяльності. На пацієнтів, які переступали її поріг, справляло враження, що при визначенні діагнозу хвороби тут користувалися комп'ютерною технікою. Хворі навіть гадки не мали, що діагнози, які їм ставлять, насправді є допоміжними і проводяться зазвичай для підтвердження основних. Уся діяльність фірми зводилася до одного — нав'язати хворим біологічно активні добавки. Ця панацея мала вилікувати їх від усіх недуг. Комп'ютерне обстеження коштувало 35—40 гривень, а курс лікування — 400—500, що, зрештою, і заінтригувало відповідні органи.

На щастя, пацієнти втратили тільки чималі гроші, бо біологічно активні добавки, які їм прописували, кажуть, шкоди здоров'ю не завдавали. Але ж могло бути й інакше.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Харківські фармацевти розробляють нові медпрепарати

Близько тридцяти нових медичних препаратів розробили вчені Харкова вже цього року, повідомила начальник фармацевтичного управління Харківської облдержадміністрації Вікторія Казакова. Це вдвічі більше, ніж у 2003 р. Лідером серед міських підприємств з обновлення препаратів є ТОВ «ФК «Здоров'я». За словами Вікторії Казакової, фармзаводи займаються розробками винятково за рахунок власних коштів. Нині фармацевти працюють над створенням нових серцево-судинних і онкопрепаратів, а також ліків за програмою «АнтиСНІД».

Микола КОСИЙ.

Харків.

Смертельна смакота

Грибна пристрасть знову обернулася для багатьох подолян трагедією. Лише протягом місяця в області важко отруїлося грибами тридцять п'ять осіб, шестеро — загинуло, повідомив головний лікар обласного центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф Анатолій Бойчук. Наймолодшій жертві «тихого» полювання було лише півтора року, найстаршій — вісімдесят два. Як зізналися в родині, де померло троє дітей, господарі збирали всі гриби, не поділяючи їх на отруйні та їстівні, а потім нагодували ними ще й гостей.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Дайте шанс не стати інвалідом

ІСТОРІЯ ХВОРОБИ

Щороку в Україні ускладнену травму хребта дістають близько двох тисяч осіб. Із них 10 відсотків гинуть на місці пригоди через несумісні із життям ушкодження, ще 10 відсотків за умови порівняно «легкої» травми після консервативного лікування повертаються до звичайного життя. Решта 80 відсотків потерпілих після хірургічних втручань потребують тривалої реабілітації, яка спрямована на відновлення рухів, чутливості, рефлекторної діяльності, функції тазових органів, усунення трофічних розладів. Проблеми медичної реабілітації хворих із наслідками травми хребта, спинного мозку і суглобів днями обговорили учасники однойменної міжобласної науково-практичної конференції.

Найуспішніше і найшвидше реабілітацію проходити в умовах спеціалізованого санаторію. Однак від часу травми до часу отримання інвалідності і, відповідно, права на лікування в санаторії може минути 5—6 і більше місяців. А без статусу інваліда путівку не видають. І поки триває бюрократична тяганина, шансів на цілковите одужання стає дедалі менше. Про це говорили представники Інституту патології хребта і суглобів імені професора М. Сітенка Академії медичних наук, Харківської медичної академії післядипломної освіти, Донецького НДІ травматології і ортопедії, учені і практики з інших регіонів України.

— Травми і захворювання опорно-рухового апарату серед причин смертності та інвалідності людей працездатного віку посідають одне із перших місць, — каже генеральний директор санаторно-курортного реабілітаційного центру «Слов'янський курорт» Віктор Яковленко. — На жаль, проблема відновлення здоров'я, працездатності в оптимальному обсязі не входить до стереотипу допомоги таким хворим. Головним чином після лікування в стаціонарі передбачається проведення реабілітації в амбулаторних і домашніх умовах. Це значно подовжує шлях функціонального відновлення і повернення хворого до нормального життя.

У трьох санаторіях, які входять до складу Слов'янського курорту — «Ювілейному», «Донбасі» та «Слов'янському», — накопичено чималий досвід роботи із найскладнішими хворими. За словами генерального директора, тут поєднуються всі головні принципи відновного лікування: ранній початок реабілітації, системність і послідовність, використання найновіших досягнень медичної науки. Разом із медичною пацієнти отримують психосоціальну допомогу. До процесу одужання активно залучають самих хворих: організують спортивно-розважальні програми, перегляд тематичних відеофільмів тощо. Найпромовистішим свідченням успіхів слов'янських медиків став виступ Олексія Осляка, одного із пацієнтів, який зумів здолати хворобу і навіть переміг на цьогорічному конкурсі «Рицар на візку».

Учасники конференції звернулися до Міністерства охорони здоров'я України з проханням за змогою у ранній період забезпечувати санаторно-курортним лікуванням хворих із травмами хребта і спинного мозку. Настав час переглянути застарілі стандарти і дати пацієнтові шанс не стати інвалідом. А отже — зберегти людину для суспільства, а гроші — для бюджету.

Ліна КУЩ.

ОГОЛОШЕННЯ

Дніпропетровська філія Агентства з питань банкрутства проводить аукціону з продажу майна підприємства-боржника — ДП «Придніпровський хімічний завод» (справа № Б24147/00).

Загальна характеристика об'єктів продажу, які знаходять за адресою: м. Дніпродзержинськ, вул. Аношкіна, 179: Лот № 1 — сейф (8 од.), верстати (21 од.), стелажі (26 од.), столи (34 од.), початкова ціна — 6142,70 грн. у т. ч. ПДВ. Лот № 2 — кондиціонер БК-1500 (53 од.), комплекс АТК, машина обчислювальна Іскра-122 (94 од.), початкова ціна — 10371,66 грн. у т. ч. ПДВ. Лот № 3 — машинка пишуча (33 од.), телефонний апарат ТА-620 (36 од.), холодильник (45 од.), принтер (8 од.), шафа (90 од.), початкова ціна — 15562,48 грн. у т. ч. ПДВ. Лот № 4 — окремо виділене майно, початкова ціна — 7627,16 грн. у т. ч. ПДВ. Лот № 5 — окремо виділене майно у кількості 89 позицій, початкова ціна — 28750,00 грн. у т. ч. ПДВ.

Гарантійні внески учасників аукціону (5% від початкової ціни) та реєстраційний збір за реєстрацію учасників аукціону — 17 грн. перераховується на рахунок Організатора торгів: п/р 26009351680100 в АППБ «Аваль» МФО 305653, код ЄДРПОУ 26252710 до 19.10.2004 р. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 19.10.2004 р. включно за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б. 48, кім. № 3, з 9.00 до 18.00 (крім вихідних). З питань ознайомлення з переліком об'єктів та оформлення участі в аукціоні звертатися за тел. (056) 744-19-31.

Аукціон відбудеться 22.10.04 р., о 12.00 за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б. 48, кім. № 3.

Дніпропетровська філія Агентства з питань банкрутства проводить повторний аукціон з продажу майна підприємства-боржника — ДП «Придніпровський хімічний завод» (справа № Б24/147/00).

Загальна характеристика об'єктів продажу, які знаходять за адресою: м. Дніпродзержинськ, вул. Аношкіна, 179: Лот № 1 — пломбіратор, крюк НЗ-40А5 т, крюк НЗ-40А-01 10 т, крюк-звено К1-1,6 (273 од.), крюк-звено К1-2.5 (545 од.), крюк-звено 1-1хл (295 од.), початкова ціна — 4859,32 грн. у т. ч. ПДВ. Лот № 2 — окреме виділене майна у кількості 38 позицій, початкова ціна — 20366,91 грн. у т. ч. ПДВ; лот № 3 — окреме виділене майна у кількості 53 позицій, початкова ціна — 13177,12 грн. у т. ч. ПДВ; лот № 4 — підшипники у кількості 78 позицій, початкова ціна — 3494,65 грн. у т. ч. ПДВ; лот № 5 — окреме виділене майна у кількості 33 позицій, початкова ціна — 19320,07 грн. у т. ч. ПДВ; лот № 6 — окреме виділене майна у кількості 19 позицій, початкова ціна — 1434,85 грн. у т. ч. ПДВ.

Гарантійні внески учасників аукціону (5% від початкової ціни) та реєстраційний збір за реєстрацію учасників аукціону — 17 грн. перераховується на рахунок Організатора торгів: п/р 26009351680100 в АППБ «Аваль» МФО 305653, код ЄДРПОУ 26252710 до 19.10.2004 р. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 19.10.2004 р. включно за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б. 48, кім. № 3, з 9.00 до 18.00 (крім вихідних). З питань ознайомлення з переліком об'єктів та оформлення участі в аукціоні звертатися за тел. (056) 744-19-31.

Аукціон відбудеться 22.10.04 р., о 12.00 за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б. 48, кім. № 3.

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) ухвалою від 08.09.04 р. порушив справу № Б-48/82-04 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Банкомзв'язок» (ЄДРПОУ 24336165, м. Харків, пр. Московський, 254-В, кв. 185).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Лялюка В. М. (ліц. АА № 779233 від 31.08.04 р., м. Харків, вул. Мар'їнська, 7, кв. 1).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Господарський суд Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 1/65) Постановою по справі № 7/31 «Б» від 20 серпня 2004 р. визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно СТОВ «Семенівське», с. Семенівка Любарського району, Житомирської обл. (код 20415105).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Малишонка Миколу Володимировича (адреса для кореспонденції: с. Семенівка Любарського району, Житомирської обл.).

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022 м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) від 06.09.04 р. по справі № Б-48/91-04 приватне сільськогосподарське підприємство «Зоря», (ЄДРПОУ 00706272, Харківська обл., Сахновщинський р-н, с. Новодмитрівка) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Претензії приймаються протягом 30 днів ліквідатором — Гузь Ольгою Пантеліївною за адресою: 64625 Харківська обл., Лозівський р-н, с. Яковлівка, вул. Леніна, 102, т. (050) 302-28-84.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) порушено справу № 5/411-04 про банкрутство сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Мир», код ЄДРПОУ 01195342, (22534, Вінницька область, Липовецький р-н, с. Берестівка, р/р 26001015502 в ВАТ «Банк Універсальний», МФО 338459).

Розпорядником майна призначено Лещенко А. М. (ліцензія АА № 484190 від 25.12.02 р.; 22513, Вінницька область, Липовецький район, смт. Турбів, вул. Червона Гірка, 43).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування.

Постановою Господарського суду Одеської області (65032, м. Одеса, пр. Шевченка, 4) від 20.07.2004 р. по справі № 21/80-04-4886 визнано банкрутом ТОВ «Авента» (м. Одеса, вул. Середньофонтанська, 34-а, кв. 5, код ЄДРПОУ 30942800, ліквідатором призначено Світлану Володимирівну Сафронову (ліцензія АА № 783026 від 22.03.2004 р.).

Дніпропетровська філія Агентства з питань банкрутства (Організатор конкурсу) проводить конкурси з продажу майна підприємства-боржника — ВАТ «Дніпроспецбуд» (справа № Б15/24/104/00).

Загальна характеристика об'єктів продажу: Лот № 1 — будівлі та споруди управління виробничо-технічної комплектації (адміністративно-виробнича база), розташовані за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграду, 151 а, початкова ціна — 630000 грн. у т. ч. ПДВ. Лот № 2 — споруда розподільчого устрою, розташованій за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграду, 151 д, початкова ціна — 15460 грн. у т. ч. ПДВ.

Фіксовані умови конкурсу: 1) відсутність у претенденту кредиторської заборгованості перед ВАТ «Дніпроспецбуд», дебітори ВАТ «Дніпроспецбуд» до конкурсу не допускаються до погашення заборгованості; 2) оформлення договору купівлі-продажу здійснюється за рахунок покупця; 3) переоформлення права користування земельними ділянками, прилеглими до будівель та споруд, що продаються, здійснюється за рахунок покупця; 4) зобов'язання покупця щодо щомісячної компенсації ВАТ «Дніпроспецбуд» витрат пов'язаних з утриманням та оподаткуванням земельної ділянки, прилеглої до будівель та споруд, що продаються з дня визначення переможця конкурсу (затвердження протоколу засідання конкурсної комісії) до моменту переоформлення права користування земельною ділянкою на покупця.

Переможцем конкурсу визнається той учасник, який запропонував найвищу ціну за об'єкт продажу та взяв на себе зобов'язання щодо виконання фіксованих умов конкурсу.

Гарантійні внески учасників конкурсу (5% від початкової ціни) та реєстраційний збір за реєстрацію учасників конкурсу — 17 грн. перераховується на рахунок Організатора конкурсу — філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Дніпропетровській області: п/р 26006351680200 в АППБ «Аваль» МФО 305653, код ЄДРПОУ 26252710 до 18.10.2004 р. включно. аявки на участь в конкурсі та конкурсні пропозиції приймаються до 18.10.2004 р. включно за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б. 48, кім. № 3, з 9.00 до 18.00 (крім вихідних). З питань ознайомлення з об'єктами та оформлення участі в конкурсі звертатися за тел. (056) 744-19-31.

Конкурс відбудеться 21.10.2004 р. об 11.00 за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б. 48, кім. № 2. Результати конкурсу оформлюються протоколом, який є підставою для укладання протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником.

ДАЛІ БУДЕ

Від ведучої

Ми часто хочемо чогось такого, що здається нам недосяжним, а тому... от саме тому нам цього найбільше й хочеться! Ось ми хочемо (як описано в одному з матеріалів цієї сторінки) жити в старій-престарій хаті в глушині. Чудово! Але матеріал чомусь закінчується підозріло-промовистою картинкою — у бідного жеребця і відбирають те, завдяки чому він здатен хотіти чогось хорошого. Люди добрі! Коли чогось хочете — робіть це, і все у вас вийде! Про це — наша сьогоднішня сторінка.

Євдокія ПОДОРОЖНЯ.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

ДИКТАТУРА МОДИ

Автограф дизайнера — з атласу й льону

Просто чудово! — це перше, а отже, і правильне враження від конкурсу молодих дизайнерів «Автограф», що відбувся в рамках фестивалю моди «Київ-Fashion». Порадувало кілька моментів. По-перше, що свідками цього традиційно елітарного видовища стали не лише «наближені» до моди, а й прості відвідувачі фестивалю. По-друге, що подібні конкурси нині влаштовують мало не щомісяця, і ще невідомі модельєри мають шанс заявити про себе і навіть знайти замовників на свій креатив. Але найбільше вразив високий рівень більшості з представлених колекцій. І хоча переможець конкурсу був очевидний, не згадати декілька з 16 колекцій і нових перспективних імен у модній індустрії було б неприпустимо.

Тож заплющіть очі та уявіть... вишуканих панянок в атласних сукнях карамельних відтінків (колекція «З життя бабок» Ганни Маркіної). Пікантності блискучим вбранням додали прозорі вставки з чорного фатину, схожі на крильця цих комах. А за ними на подіум вибігли... моделі — шести та десяти років — у костюмах комах-сонечок (від Марини Камбур).

Проте й лаконічний переспів народного костюма у виконанні Олександра Юрченка («Слов'янські мотиви») нічим не поступався вишуканим строям. Природністю й національним колоритом повіяло від виробів із льону. Дизайнери Тетяна Цуканова та Ольга Щербакова створили з нього повний гардероб: від плетених кофтин і спідниць до пончо й ажурних панчіх. А вечірні вбрання з ажурного льону — суцільний ексклюзив! Утім, як і моделі з тканого вручну багатоцвіття Тетяни Якобчук («Блакитна лагуна»).

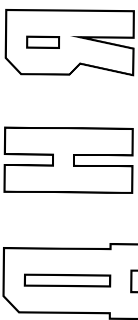
А перемогу здобула колекція «Три музиканти. Пікассо», створена Наталею Величко та Оксаною Гринюк. І тут безсилі слова й епітети. «Ми оцінювали передусім стиль модельєра, притаманний лише йому авторський «почерк», — обґрунтувала цей вибір голова журі конкурсу Ольга Суворова (завідувач кафедри дизайну Київського національного університету технологій і дизайну). А ще пожалкувала, що призи можна вручити лише одному переможцю, а обдарувати є за що ще багатьох. І це також чудово!

Юлія ПОТАПЕНКО.

На знімках: моделі з колекцій «Три музиканти. Пікассо» Наталі Величко і Оксани Гринюк та «Чорно-білий аргумент» Христини Білоус.

Фото Світлани ГОРОБЕЦЬ.

ЦЬОГО

■ 1862 р. У США оприлюднено прокламацію Авраама Лінкольна про звільнення негрів-рабів. ■ 1909 р. Народився драматург Іван Рачада. ■ 1918 р. Наказ Всеукраїнського центрального військревкому про формування повстанської дивізії проти німецької окупації та гетьманської влади. ■ 1935 р. В СРСР встановлено військове звання Маршал Радянського Союзу. ■ 1937 р. Утворено Житомирську, Миколаївську, Полтавську та Кам'янець-Подільську області. ■ 1939 р. Червона Армія вступила до Львова. ■ 1955 р. У Криму, біля Бахчисарая, відкрито астрофізичну обсерваторію — найбільшу в країні.

АНОНС

Усі хочуть, усім обіцяно

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Новий сезон у столичному театрі імені Івана Франка почався вчора й супроводжується небувалим ажіотажем та інтригуючими планами. Скоро Юрій Одинокий випускає тут «Братів Карамазових» — довгождану й давно обіцяну виставу за участю Наталі Сумської, Віки Спесивцевої, Ірини Дорошенко, Олексія Богдановича, Олега Стальчука, Остапа Ступки та інших хороших артистів (але без Богдана Ступки й Анатолія Хостікоєва, як спершу обіцялось). А Олександр Білозуб ставитиме власну п'єсу про Соломію Крушельницьку (в ролі якої — Поліна Лазова). Григорій Гладій хоче ставити «Тіні забутих предків» — після п'ятигодинної епопеї про Фрейда, поставленої ним торік. А ось найцікавіше: знаменитий Еймунтас Некрошюс нібито обіцяє зробити з франківцями «Пер Гюнта» Ібсена. І наостанок: Олександр Ануров таки береться за «Наталку Полтавку», що було обіцяно ще минулого сезону. Але робота затрималася на рік, бо лідер «ВВ» Олег Скрипка не давав згоди на участь у цьому проекті. Тепер він уже хоче працювати, але ніхто не знає, кого він там гратиме. Одне відомо: Ануров хоче бачити Богдана Ступку в ролі Возного. Сам Ступка теж хоче, але поки що нічого не обіцяє.

Марко МОВЧОК.

На знімку: Олег Скрипка готовий на все.

Фольклорний вир на Синевирі

Восени біля Синевирського озера вся Міжгірщина традиційно збирається на міжнародний фольклорно-етнографічний фестиваль «На Синевир трембіти кличуть».

Далекоглядні верховинці дедалі частіше влаштовують для своїх численних туристів всілякі фольклорні дійства та забави. Їх організаторами є Міжгірська районна держадміністрація, ЗАТ «Закарпаттурист» і фірма «Автосвіт».

Головна мета — привабити потенційних інвесторів для розбудови туристичної інфраструктури. Адже половина земель району — заповідні місця, які мають чимало пізнавальних маршрутів, цікавих будь-якої пори року.

— Власними зусиллями та за сприяння Карпатського фонду ми назбирали чимало інвестиційних пропозицій, з якими вже працюють більш як тридцять підприємств та організацій, — сказав на відкритті фестивалю голова райдержадміністрації Іван Юрик.

За кошти інвестора до початку нинішнього літа було відремонтовано і один з відомих об'єктів — туристично-оздоровчий комплекс «Синевирське озеро». Тому гості та туристи, що приїхали на фестиваль, змогли розміститися у кімнатах з усіма зручностями та сучасними інтер'єрами.

— Відпочиваючих дедалі більше цікавлять не лише чудові гірські краєвиди, затишні готелі, а й змістовна культурна програма, — розповів директор фірми «Автосвіт» Ігор Монько. — Саме фестивалі дають можливість ближче ознайомитися із самобутнім побутом і мистецтвом горян, неповторною музикою та піснями. Тому самодіяльні колективи стають постійними учасниками в організації дозвілля.

Такі фольклорні шоу, як «Верховинські забави» та вечори відпочинку «Забави аж до рання», вже здобули популярність. Саме ними далеко за північ закінчився і цей фестиваль. Високо в гори над веселим велелюддям злітали чарівні мелодії троїстих музик та закличні сурми гуцульських трембіт...

Олена ОНИЩЕНКО.

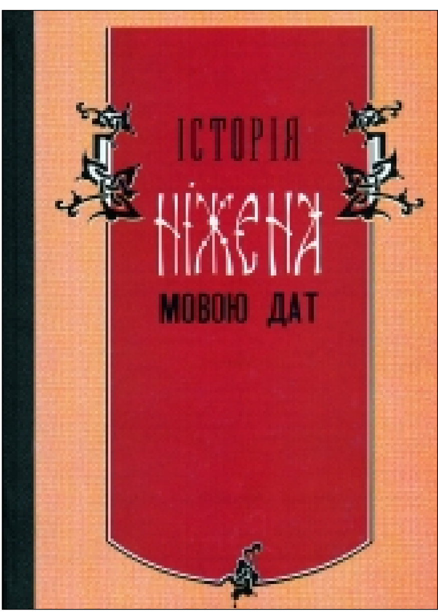
На фото: Синевирські забави. Закарпатська область.

БРАВО!

Де поділи Кокотюху

Вийшла в світ (другим виданням) «Історія Ніжена мовою дат». Книга з'явилася завдяки благодійному фонду «Ніжен». Головний упорядник — культурний ніжинський бізнесмен, голова наглядової ради згаданого фонду Микола Шкурко.

Слово «Ніжен» пишеться отак, через «е» — за правописом доби першої українізації, й у цьому є певний шарм. Взагалі, книгу зроблено зі справжньою любов'ю до минулого свого міста. Усе геніальне просте: з літератури за останню тисячу літ випишіть усе про своє місто й подайте у хронологічному порядку. І побачите, що Ніжи(е)н славен не лише огірками. Звідси родом фельдмаршал Вітгенштейн, капітан Лисянський (друг Крузенштерна), Номис, Бернес, Бистрицька й навіть дружина Пікассо. Тут жили Гоголь, Куліш, Гребінка, Глібов, Сергій Корольов і Сошенко (друг Шевченка). Тут бував український Штірліц XVIII століття Г. Орлик, тут Кармелюка заарештували, тут Лев Толстой гостював у Ге, а Грушевський — у Заньковецької. Всі тут бували, від Батия до Президента Кучми. Без перебільшення, Ніжин може хвалитися славними іменами перед самим Києвом. А ще ж не всіх згадано! Скажімо, серед «ніжинських» письменників нема імені Кокотюхи, сучасного веселого прозаїка. Ви його не любите? То так і напишіть (і додайте великий список усіх інших, кого не дуже любите). Але це вже в третьому виданні, і хай вам Бог помагає в цьому доброму ділі!

Віталій ЖЕЖЕРА.

На віслючку — до Єрусалима, або Коні не винні

БОЙКІВСЬКІ ЕТЮДИ

У Гребеневі чимало забитих дошками хат, але їх не поспішають продавати. Чому? Можливо, місцеві мешканці чекають відродження курорту? Ось прийде інвестор, реанімує родонові купелі, джерела... Тоді й кімнати можна буде здавати дорожче.

Мені здалося, що, окрім жителів Славського, місцевим газдам і на думку не спадає робити якісь операції із «мертвою» нерухомістю. Я не раз допитувалася, приміром, у мешканців села Зубриці, скільки може коштувати та чи інша хатина? Вони у відповідь лише стенали плечима. Ось біля обійстя згадуваного вже Дзюня є порожня хата. Її господиня подалася в далекі світи й сказала сусідам: користуйтеся. Бо вона сюди вже не повернеться. І вони користуються: справляють тут поминки по небіжчиках. Нічого собі, весела перспектива — придбати «покійницьку» оселю, а вночі до тебе навідаються в гості духи чи привиди. Тим паче, що зубрівські старожили й не заперечують існування тут відьом, упирів та іншої нечисті. І залюбки розповідають один одному, як бачили їх «на власні очі».

Моя ідея «раю» в старій хатинці д-у-уже похитнулася. Можливо, я навіть відмовилася б від неї, якби не моя приятелька Ірина з Трускавця. А вона із Зубрицею пов'язана кровно, — звідси родом її чоловік. Не можу не присвятити Ірині невеликий відступ.

Вона працює в санаторії «Перлина Прикарпаття». Робить там унікальні процедури — медові витяжки. (Про них писала Ванга. — **Авт.**) Що це таке? Ірина Теодорівна вмочує кінчики пальців у мед і «вакуумним» притисканням витягує з вашого тіла щось страшне і жахливе — брудно-сіру масу, схожу на жуйку. Це — те, що ми їмо, п'ємо, чим дихаємо, одне слово — шлаки, які заважають жити. Один поважний пацієнт запропонував Ірині роботу в Києві. Де там! Вона лише засміялася. Бо так само, як і я, вимальовує в уяві «рай»: хатинка, потічок, смерічка, цілюще джерело... Саме вона не раз супроводжувала мене в Зубрицю й гаряче переконувала, що виїзний корпункт варто облаштувати саме там. Під час недавньої поїздки вона зупинила мене біля забитої дошками споруди на краю села, — типова архітектурна прикмета віддалених бойківських сіл. Це — колишня давно не діюча крамниця. Ірина почала гаряче переконувати мене, що ця споруда — саме те, що потрібно мені й іншим журналістам. Колишню крамницю варто, мовляв, узяти в оренду і облаштувати там літню журналістську «кухню». Ні, не для смажених фактів, краще — для печеної картоплі.

Я поділилася, було, із колегами-власкорами ідеєю, яку за бажання можна було б перетворити на конкретний бізнес-план. Наприклад, придбати в якомусь глухому селі кілька (або й кільканадцять) хат і утворити тут свій «Карпатиленд». Домогтися, об'єднавши зусилля, щоб сюди їздив якийсь транспорт, щоб привозили хліб та інші продукти. До слова, усе це зубрівчанам вряди-годи обіцяють, але... Завершується чергова виборча кампанія — і обіцяльники безслідно зникають. Та оскільки ми, журналісти, стали б законними мешканцями села, то неодмінно подбали б про його інфраструктуру. Ще й книжки привезли б до місцевої бібліотеки. Запросили б на ватру знайомих артистів. А скільки сюжетів подарувала б нам Зубриця! Ось зараз я вкотре пишу про неї із насолодою.

Фантазія моєї приятельки Ірини сягнула ще далі. Вона сказала, що в Європі нині дуже «модні» віслючки. І що я можу недорого придбати цю екологічну біблійну тваринку в Молдавії. Я давно вже не сміялася так весело й щасливо! Уявила картинку: кореспондент «Голосу України» в супроводі колег в'їжджає на віслючку в Зубрицю. Немов у Єрусалим...

Але мою мрію про благоденствіє в горах «перемкнуло» в тій самій Зубриці. Це сталося, коли я хотіла сфотографувати залишки вузькоколійки вздовж річки. Об'єктив фотоапарата вловив разом із руїнами дику сцену: п'ятеро чи шестеро мужиків повалили на землю зв'язаного коня. Сердешна тварина заіржала так, що в мене кров похолола. «Не фотографуйте!» — скрикнула Ірина. І я зрозуміла суть наруги, вчиненої старим дідівським способом, щоб кінь був сумирним і добре працював. Опустилися руки, хотілося гукнути чоловікам: «Варвари! Тепер я розумію, чому ви — без хліба!» Та хіба маю право судити? Дзюньо, господар коня, на той час був безробітним, а ветеринарні послуги коштують дорого.

...Ще кілька хвилин із щемом дивлюся на заставку монітора: гірський пейзаж. А в горлі — солоний клубок: мріє, не зрадь!

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Сколе—Турка—Львів.

На фото: автор і асистент.

Адреса корпункту: 79026, Львів вул. Стрийська 76-в, кв.13. Тел. 238-76-26.

Голос України

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Ціна договірна

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 3011175. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»